



ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ



ΤΡΙΜΗΝΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΓΧΙΑΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ "Η ΑΓΧΙΑΛΟΣ"

Έτος 7ο - Αριθμός Φύλλου 24 - Ιούλιος - Σεπτέμβριος 1999 ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΟΣ 5 Αθήνα 11527

ΤΟ ΑΝΤΑΜΩΜΑ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΑΓΧΙΑΛΙΤΩΝ

Στην επίσκεψη - εκδρομή στη γιορτή του κρασιού της Αγχιάλου Θεσ/νίκης που οργανώθηκε από το Δήμο Νέας Αγχιάλου, αναφέρεται η εφημερίδα μας σε άλλη σελίδα.

Εκείνο που θέλουμε να τονίσουμε εμείς εδώ είναι ότι στην επίσκεψη πήραν μέρος και οι εξής: Δάσκαλοι του φροντιστηρίου Ελλην. γλώσσας στην Π. Αγχιάλο με επικεφαλής τον Αντιπρόεδρο του Συλλόγου Βουλγαροελληνικής Φιλίας Γιάγκο Καρακότσεφ, ο Αντιδήμαρχος Νέας Αγχιάλου Θεολόγος Διαμαντίνης, οι δημοτικοί σύμβουλοι: Νίτσα Τσουκαλά, Προκόπης Καραγαταλίας, και ο Νίκος Στάνιος ο Πρόεδρος και η γραμματέας του Συλλόγου Αγχιαλιτών της Αθήνας: Θανάσης Κιλμπασάνης και Ευαγγελία Αργυροπούλου και άλλοι Νεοαγχιαλίτες.

Η εκδρομή αυτή πέτυχε όλους τους στόχους της, αλλά περισσότερο στο ότι έδειξε τη θέληση για την αναθέρμανση των σχέσεων των τριών αδελφών πόλεων: της Παλιάς, της Νέας και της Αγχιάλου Θεσ/νίκης.

Στο χώρο της Γιορτής του Κρασιού τα παιδιά της Παλιάς Αγχιάλου απήγγειλαν ποιήματα και τραγούδησαν χορωδιακά τραγούδια, το χορευτικό του Δήμου Νέας Αγχιάλου και το χορευτικό της Αγχιάλου Θεσ/νίκης παρουσίασαν χορούς από όλη την Ελλάδα και καταχειροκροτήθηκαν. Εκεί έγινε και η γνωριμία των επισκεπτών με την Πρόεδρο κ. Ευγενία Ευλογημένου και μέλη του Πολιτιστικού Συλλόγου Αγχιάλου - Θεσ/νίκης το Δήμαρχο Αγίου Αθανασίου κ. Αριστ. Αραμπατζή όπου υπάγεται η Αγχιάλος, τον Πρόεδρο του Τοπικού συμβουλίου Αγχιάλου και άλλους Δημοτικούς Συμβούλους. Στην άτυπη και ευκαιριακή αυτή συνάντηση συζητήθηκαν επίκαιρα θέματα που ενδιαφέρουν τους Αγχιαλίτες, μεταξύ των οποίων και το εξής αξιόλογο: **Το αντάμωμα των απανταχού Αγχιαλιτών** σε μια από τις τρεις αδελφές πόλεις: Την Παλιά Αγχιάλο, τη Νέα Αγχιάλο και την Αγχιάλο Μακεδονίας. Ακόμα αποφασίστηκε να γίνεται τακτικότερη η επικοινωνία, να συνεχισθούν οι επαφές και να κανονιστούν οι λεπτομέρειες ώστε να υλοποιηθεί «το αντάμωμα» το επόμενο ή το μεθ' επόμενο καλοκαίρι.

Η εφημερίδα μας εύχεται η πρώτη αυτή άτυπη και σύντομη συνάντηση να έχει καλά αποτελέσματα και να βοηθήσει στη σύσφιγξη των σχέσεων των τριών πόλεων και περισσότερο της Νέας Αγχιάλου και της Αγχιάλου - Μακεδονίας που τα τελευταία χρόνια βρίσκονται σε χαλάρωση, θα πρωτοστατήσει δε στο «αντάμωμα» αυτό, που το θεωρεί πολύ σημαντικό.

Η ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΗΚΕ ΜΑΡΤΥΡΙΚΗ ΠΟΛΗ

Η Νέα Αγχιάλος χαρακτηρίστηκε μαρτυρική πόλη σύμφωνα με το Προεδρικό Διάταγμα 333/1998, που δημοσιεύθηκε στην "Εφημερίδα της Κυβερνήσεως" με αριθμό φύλλου 277 (16 Δεκεμβρίου 1998).

Ήδη το Δημοτικό Συμβούλιο Νέας Αγχιάλου, με απόφασή του, έδωσε εντολή σε Δικηγόρο Διεθνούς Δικαίου να διερευνήσει τις δυνατότητες προσφυγής στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης ώστε να απαιτήσει αποζημίωση για τις καταστροφές που υπέστη η πόλη της Νέας Αγχιάλου κατά την περίοδο της κατοχής (1941 έως 1944).

Σύμφωνα με μαρτυρίες καταστράφηκαν ολοσχερώς από εμπρησμό 957 κατοικίες από τις 960 που είχε τότε η Νέα Αγχιάλος.

Για την ολοκλήρωση του φακέλου της υπόθεσης καλούνται οι Δημότες της Νέας Αγχιάλου που υπέστη καταστροφή ή περιουσία τους ή η περιουσία των προγόνων τους, να υποβάλουν σχετική δήλωση στα γραφεία του Δήμου Νέας Αγχιάλου, προσκομίζοντας οποιοδήποτε αποδεικτικό στοιχείο έχουν στην κατοχή τους.

Νέα Αγχιάλος, 21 Ιουλίου 1999

Ο Αντιδήμαρχος Θεολόγος Διαμαντίνης

ΤΟ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΠΑΡΑΛΙΑΣ

Αν και πολύ καθυστερημένη, εν τούτοις, απολύτως θετική και αναγκαία υπήρξε, η πρόσφατη απόφαση της δημοτικής αρχής να ανοίξει και να επαναφέρει σε λειτουργία το βόρειο σκέλος της προ των Ξενοδοχείων κεντρικής παραλιακής οδού Κασσέτη, το οποίο αδικαιολόγητα παρέμενε

κλειστό και εκτός λειτουργίας για μεγάλο χρονικό διάστημα με αποτέλεσμα να επιβαρύνεται ακόμη περισσότερο το οξύ κυκλοφοριακό πρόβλημα της πολυσύχναστης αυτής παραλιακής περιοχής.

Με την εφαρμογή του μέτρου αυτού έχει επέλθει ήδη αισθητή

συνέχεια στη σελ.2

ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΝΕΩΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΘΑ ΓΙΝΟΥΝ ΤΟ ΝΟΕΜΒΡΙΟ

Η διετία ισχύος του Δ.Σ. του Συλλόγου των Αγχιαλιτών της Αθήνας λήγει στις 2 Νοεμβρίου τρέχοντος έτους και σύμφωνα με το Καταστατικό θα πρέπει να γίνουν αρχαιρεσίες για την ανάδειξη νέου Διοικητικού Συμβουλίου.

Μέσα στον Οκτώβριο όλα τα μέλη του Συλλόγου θα λάβουν πρόσκληση με την ακριβή ημερομηνία, τον τόπο και την ώρα της εκλογής.

Παρακαλούμε, λοιπόν, όσα από τα παλιά μέλη του Δ.Σ. και κυρίως τα νεότερα μέλη του Συλλόγου που θέλουν να εκλεγούν να ετοιμαστούν ψυχολογικά να αναλάβουν τη σκυτάλη.

Νομίζουμε ότι είναι αναγκαίο να γίνει ανανέωση των μελών του Δ.Σ. και του Προέδρου, να τρέξει νέο αίμα και να μην οδηγηθεί ο Σύλλογος σε μααρασμό. Εμείς οι παλιοί θα υποστηρίξουμε κάθε νέα υποψηφιότητα και κάθε κίνηση - προσπάθεια που θα έχει νέες ιδέες και θέληση για αναζωπύρωση του Συλλόγου.

Το Δ.Σ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Η εφημερίδα «ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ» και ο Σύλλογος των Αγχιαλιτών της Αθήνας που από χρόνια πρωτοστατεί στην προσπάθεια για την αποδοτική λειτουργία και αναβάθμιση του φροντιστηρίου Ελλην.γλώσσας στην Π. Αγχιάλο, αισθάνεται την ανάγκη να συγχαρεί και να ευχαριστήσει τον Δήμαρχο Νέας Αγχιάλου κ. Γ. Δράγγε καθώς και το Δημοτικό Συμβούλιο, που είχαν την ιδέα να προσκαλέσουν και να φιλοξενήσουν τους μαθητές του Ελλην. φροντιστηρίου, με τους συνοδούς τους, σε πολυτελές ξενοδοχείο της Ν. Αγχιάλου για μια εβδομάδα.

Δεν είναι η πρώτη φορά που ήρθαν τα παιδιά αυτά στη Νέα Αγχιάλο, αλλά είναι η πρώτη φορά που ο Δήμος ανέλαβε όλα τα έξοδα της φιλοξενίας.

ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΔΗΜΗΤΡΑ ΚΑΙ ΣΥΝΕΤΑΙΡΟΙ

Γεωργίου Κουτράνη

Θέλω και πάλι να χρησιμοποιήσω το βήμα της Εφημερίδας «ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ» για να εκθέσω τις απόψεις μου και να καυτηριάσω την αδιαφορία των Συν/ρων και δη των Συν/ρων αμπελουργών για την μη αθρόα συμμετοχή τους στις Γ. Συνελεύσεις του Συν/σμού «Η ΔΗΜΗΤΡΑ».

Ως γνωστόν στις 29 Αυγούστου πραγματοποιήθηκε η δεύτερη εξ αναβολής - της πρώτης ματαιωθείσας ελλείπει απαρτίας - επήσια Γενική Συνέλευση των μελών του Συν/σμού, για συζήτηση και λήψη αποφάσεων σε σοβαρά θέματα που αντιμετωπίζει ο Συν/σμός και δη ο αμπελουργικός τομέας σε συνάρτηση και με τον σοβαρό τραυματισμό του Δ/ντού μας Γιώργου Αλεκτορίδη.

Τα θέματα - εκ των πλέον σοβαρών - ήταν:

- Η έγκριση του Ισολογισμού.

- Η υλοποίηση εγκατάστασης της μονάδας παραγωγής και εμφιάλωσης τσίπουρου.

- Η αλόγιστη και χωρίς προοπτική φύτευση νέων αμπελιών που στο μέλλον θα δημιουργήσουν πρόβλημα στην υπάρχουσα αμπελλοκαλλιέργεια.

- Η Ενημέρωση για το θέμα του οικοπέδου του παλαιού ελαιουργείου - Κυλινδρομούλου ιδιοκτησίας Συν/σμού που εποφθαλμιά ο Δήμος Νέας Αγχιάλου.

- Η έγκριση προτάσεων του Δ.Σ. για την απρόσκοπτη λειτουργία του Συν/σμού κ.λπ.

- Η λήψη αποφάσεων για την διεξαγωγή του τρυγητού.

Δυστυχώς και σ' αυτή τη Γενική Συν/ση δεν προσήλθαν - παρά τις προσπάθειες της Διοίκησης - οι Συνεταίροι, αφού επί 600 μελών προσήλθαν και πήραν αποφάσεις για τα πιο πάνω θέματα, (μόνον (24). Ναι (24) συνεταίροι!

Βέβαια αν συγκρίνουμε αυτή τη Γ.Σ. με την αντίστοιχη επήσια Γ.Σ. της 24.8.97 είχαμε μιά αυξημένη προσέλευση των μελών της τάξεως του 70%.

Τότε τα παρόντα ήταν (15) μέλη τώρα ήταν (24) μέλη!

Δεν νομίζω ότι πρέπει να πω άλλο τι

Απλά ζητώ τη βοήθεια της Εφημερίδας «ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ» και εύχομαι να μην υπάρξει κανένα σοβαρό γεγονός που θα ταρακουνήσει την μακαριότητά μας...

συνέχεια στη σελ. 8

ΑΞΙΟΛΟΓΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΤΗ Ν. ΑΓΧΙΑΛΟ

Την παρελθούσα Κυριακή στην Ν. Αγχιάλο ο Δήμος πραγματοποίησε εκδηλώσεις, για τα 93 χρόνια από την καταστροφή της Αγχιάλου από τους Βουλγάρους. Μετά την Θεία Λειτουργία στο ηρώο εψάλη τρισάγιο υπέρ ανα-

παύσεως των ψυχών των θυμάτων εκείνης της τραγωδίας, κατετέθησαν στέφανοι από διαφόρους φορείς και στην παρακείμενη πευκοφυτεμένη πλατεία επακολούθησε ομιλία από τον εν

συνέχεια σελ. 2

ΤΑ ΔΕΝΤΡΑΚΙΑ ΣΤΟ ΛΟΦΟ ΤΗΣ ΔΕΞΑΜΕΝΗΣ

Πολλές φορές έχει ασχοληθεί η εφημερίδα μας με το καμένο δασάκι στο λόφο της δεξαμενής και κάθε χρόνο γράφει παραινέσεις στους φορείς που πρέπει να ενδιαφερθούν για τη δενδροφύτευση και την ομορφιά που έχει η Νέα Αγχιάλος.

Το παρκάκι της παραλίας, το λιμανάκι, τα δεντράκια, οι αρχαιολογικοί χώροι, η αγορά, οι μοναδικές παραλίες είναι τόποι που πρέπει να βρίσκονται σε κατάσταση που θα τραβούν και θα ξεκουράζουν τον επισκέπτη αλλά και τον ντόπιο περιπατητή. Αυτά σε μεγάλο βαθμό έχουν την προστασία και τη φροντίδα του Δήμου. Εκείνα που έχουν ε-

γκαταληθεί στην τύχη τους είναι τα βουναλάκια που στεφανώνουν τη βόρεια και δυτική πλευρά της πόλης μας. Υψώνονται άδενδρα, καψαλισμένα, βραχώδη με μηδαμινή βλάστηση, που δείχνουν τη μακροχρόνια εγκατάλειψη αλλά και την κακή μεταχείριση του ανθρώπου. Πριν από αρκετά χρόνια με τις φιλότιμες προσπάθειες της Κοινότητας και των κατοίκων δημιουργήθηκε το πανέμορφο, γνωστό σε όλους μας δασάκι της δεξαμενής, που το χαίρομασταν όλοι. Όμως η αδιαφορία μας ήταν τέτοια που το κάψαμε και το κάναμε κάρβουνο. Από τότε πέρασαν αρ

συνέχεια στη σελ.8

ΑΞΙΟΛΟΓΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΤΗ Ν. ΑΓΧΙΑΛΟ

του Κων/νου Βραχνιά

συνέχεια από σελ. 1

Αθήναις Πρόεδρο του Συλλόγου Αγχιαλιτών κ. Αθ. Κιλιμπασάνη. Σ' αυτή παρευρέθησαν οι Ιερείς της πόλεως, ο βουλευτής κ. Γ. Σούρλας, εκπρόσωπος του κ. Νομάρχου, ο Δήμαρχος κ. Γ. Δράγγης με άλλα μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου και άλλοι παράγοντες του τόπου.

Ο κ. Κιλιμπασάνης ασχολήθηκε ιδιαίτερα με τον τρόπο που ζούσαν οι Αγχιαλίτες της Παλαιάς Αγχιάλου. Ήταν άνθρωποι κοινωνικοί, δημιουργικοί, τηρητές των ελληνικών συνθηκών και εθίμων, γι' αυτό ανέδειξαν ανθρώπους στα γράμματα και κληρικούς σ' όλη την εκκλησιαστική ιεραρχία. Η πρόδοός τους αυτή ήταν και η αιτία, η οποία άναψε το μίσος των Βουλγάρων εναντίον τους, οι οποίοι τους κατέστρεψαν και τους φυγάδευσαν από τα πάτρια εδάφη κακώς στις 30 Ιουλίου του 1906.

Οι αναφορές του δραστήριου Προέδρου κ. Κιλιμπασάνη στον τρόπο ζωής των ανθρώπων της παλαιάς Αγχιάλου ήταν άκρως διαφωτιστικές και ενδιαφέρουσες, πραγματικά αποκαλυπτικές, γι' αυτό πληροφόρησαν, συγκίνησαν και ζωντάνεψαν τις μνήμες των παλαιότερων προς τις χαμένες πατρίδες αλλά ουδέποτε λησμονηθείσες.

Το βράδυ επίσης από τον κ. Κιλιμπασάνη έγινε στον ίδιο χώρο προβολή βιντεοταινίας, από τις επισκέψεις που πραγματοποιήσαν ο Δήμος Ν. Αγχιάλου και ο Σύλλογος Αγχιαλιτών της Αθήνας στην Αγχιάλο Βουλγαρίας. Από την ενδιαφέρουσα αυτή προβολή φάνηκε πόσο ευνοϊκά έχουν προχωρήσει οι σχέσεις των δύο πλευρών και η διάθεση, όχι μόνο να διατηρηθούν, αλλά και να προαχθούν περισσότερο.

Πρέπει ν' αναφερθεί ότι στην παλιά Αγχιάλο λειτουργεί και ελληνικό σχολείο, το οποίον τελεί υπό την αιγίδα του Βουλγαροελληνικού Συλλόγου, πού, με διάφορες δράσεις, το συνδράμουν ο Δήμος Ν. Αγχιάλου και ο Σύλλογος Αγχιαλιτών Αθηνών. Κάθε έξι Μαΐου, που γιορτάζει το Μο-

ναστήρι του Αγ. Γεωργίου, γίνονται εκεί όμορφες τελετές. Σε μία τέτοια γιορτή, στην οποία παρευρέθησαν και οι εξ Ελλάδος Αγχιαλίτες, οι μαθητές του σχολείου παρουσίασαν ένα ευχάριστο πρόγραμμα, το οποίον θα ζήλευαν και πολλά σχολεία της Ελλάδος, στα οποία συνήθως γίνονται γιορτές φτωχών και ρουτίνας, πού προκαλούν την ανία σε μικρούς και μεγάλους....

Και η βραδινή προβολή ήταν μία προσφορά πολύ πλούσια και συγκινητική, γι' αυτό μ' ενδιαφέρον την παρακολουθήσαμε, όσοι την παρακολουθήσαμε. Και στο σημείο αυτό θα πρέπει να αναφέρω με λύπη μεγάλη ότι στις σεμνές και τόσο χρήσιμες αυτές εκδηλώσεις η συμμετοχή των συμπατριωτών μου, αν δεν ήταν απογοητευτική, εν πάση όμως περιπτώσει δεν ήταν η αναμενόμενη. Οι νέοι έλειπαν σχεδόν παντελώς και με ταξί αυτών έλαμψαν δια της απουσίας των και κάποιοι παράγοντες του τόπου. Το αξίωμα όμως, το κάθε αξίωμα, δεν έχει μόνο προνόμια, αλλά και απaráβστες υποχρεώσεις. Όταν αυτές οι υποχρεώσεις αθετούνται τότε ο φέρων το αξίωμα γίνεται «πρόσωπον προς αποστοργή» και σπινταίζεται στον χώρο της κοινωνικής του εμβέλειας.

Τέτοιες εκδηλώσεις πρέπει να τις περιμένουμε με λαχτάρα και να μας εγγίζουν μέχρι τα μύχια της ψυχής μας. Είναι στιγμές που τις φορτίζουν μεγαλείο και πόνος, ηρωϊσμός και κλάμα, γεγονότα δηλαδή με δυσβάσταχτο εθνικό, συναισθηματικό και ιστορικό βάρος και γι' αυτό τόσο απαραίτητες για την πορεία της απομής και εθνικής μας ζωής. Οι νέοι μας έχουν χρόνο να καταλαβούν στα νυχτιάδικα, στις φλύαρες αναστροφές τους, στις εκδηλώσεις νερόβραστων τραγουδιών και δεν ενδιαφέρονται να γνωρίζουν πως έζησαν οι πρόγονοί τους, π' εδημιούργησαν και με τι βαρύ τίμημα πλήρωσαν την τιμή και εθνική τους αξιοπρέπεια....

Θα πρότεινα λοιπόν στο Δημοτικό Συμβούλιο Αγχιάλου η ομιλία του κ. Κιλιμπασάνη να τυπωθεί σ' ένα τεύχος και να διανεμηθεί σ' όλα τα παιδιά του Γυμνασίου και Λυκείου της πόλεως. Και τούτο, για να μαθαίνουν οι νέοι, όσα δεν πρέπει να ξεχνούν οι μεγάλοι....

ΨΗΦΙΣΜΑ

Το Δημοτικό Συμβούλιο Νέας Αγχιάλου, μετά και από την εισήγηση του Δημάρχου, εκδίδει το παρόν ψήφισμα με το οποίο διαμαρτύρεται εντόνως, εκφράζοντας και τα αισθήματα των Δημωτών του Δήμου Νέας Αγχιάλου για τις όποιες μεθοδεύσεις (παρασκηνακές και μη) προκειμένου το Αεροδρόμιο Νέας Αγχιάλου (Πολιτικό και Στρατιωτικό) να παύσει να έχει έδρα το Δήμο μας και να καταστεί έδρα του έτερος γειτονικός Δήμος.

Η Νέα Αγχιάλος έχει προσφέρει στις Ένοπλες Δυνάμεις της χώρας, όσα λίγοι ΟΤΑ ανά την Επικράτεια και οι δημότες της δεν πρόκειται ποτέ να επιτρέψουν μία τέτοια αδικία εις βάρος της.

Καταδικάζουμε κάθε προσπάθεια η οποία γίνεται για την ανατροπή του μέχρι τώρα καθεστώτος και καλούμε κάθε αρμόδιο δημόσιο παράγοντα να λάβει θέση στο μεγίστης σημασίας για το Δήμο μας θέμα.

Το Δημοτικό Συμβούλιο θα παρακολουθεί συνεχώς το όλο θέμα και διαβεβαιώνει τους δημότες της Νέας Αγχιάλου ότι θα λάβει κάθε πρόσφορο μέτρο προκειμένου οι προαναφερθείσες μεθοδεύσεις να πέσουν στο κενό.

Τα μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου: Αντάρης Γεώργιος, Τσουκαλά - Καρναμπάτλου Σουλτάνα, Τόλιας Θεόδωρος, Κρίκου Ευαγγελία, Τσέλιος Ηρακλής, Φυπλής Χαράλαμπος, Στάνιος Θεοχάρης, Διαμαντίνιας Θεολόγος, Μπασδάνης Βασίλειος, Τσιάμης Ευάγγελος, Καραγατολής Προκόπος, Δημόπουλος Παύλος, Καραδήμας Δημήτριος, Ρουπακιά Αναστασία, Καραπατάκης Ηλίας, Στάνιος Νικόλαος, Παπαγεωργίου Αναστάσιος

ΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΤΟΜΑΤΟΠΟΛΤΟΥ ΕΛΙΤΑ ΡΥΠΑΙΝΕΙ ΤΟ ΠΑΓΑΣΗΤΙΚΟ

Ως γνωστό στην περιοχή οικισμού Πλατάνου του Αλμυρού λειτουργεί από ετών εργοστάσιο παραγωγής τοματοπολτού με την επωνυμία ΕΛΙΤΑ πρώην ΑΔΕΛΚΑΝ. Το εργοστάσιο αυτό είναι μια από τις λίγες μεγάλες βιομηχανικές μονάδες της περιοχής, τροφοδοτείται από την παραγωγή βιομηχανικής τομάτας, που εργάζονται εκατοντάδες γεωργικές οικογένειες και την έχει μεγάλη ανάγκη η περιοχή μας και θα την έχει μεγαλύτερη ανάγκη όταν πολύ σύντομα θα σταματήσει η επιδότηση στα μπαμπάκια από την Ε.Ε. και η τιμή τους θα πέσει κατακόρυφα.

Όμως η μεγάλη ανάγκη της λειτουργίας της για τον αγροτικό πληθυσμό μέχρι του σημείου οι ιδιοκτήτες της να μη λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα που προβλέπονται από τους κανονισμούς και να ρυπαίνουν σε απαράδεκτο βαθμό το περιβάλλον και ειδικά τις ακτές του Παγασητικού, δεν είναι δυνατό να γίνει αποδεκτό από την πλειοψηφία των κατοίκων της περιοχής και των διοικητικών αρχών. Ήδη διαμαρτύρονται έντονα η δημοτική αρχή Αλμυρού και ο Εκπολιτιστικός-Εξωραϊστι-

κός Σύλλογος «Χοροστάσι» Πλατάνου, αλλά οι υπεύθυνοι της εταιρείας ΕΛΙΤΑ αδιαφορούν, στηριζόμενοι στην άμεση ανάγκη των παραγωγών να παραδώσουν την ώριμη τομάτα που η παραμικρή καθυστέρηση στην παραλαβή θα έχει καταστροφικές οικονομικές συνέπειες για τους τοματοπαραγωγούς.

Ο νομάρχης Μαγνησίας όμως διέταξε την προσωρινή αναστολή των εργασιών της ΕΛΙΤΑ και βρέθηκε κάποια μισοβέλικη λύση για φέτος.

Το κακό όμως έγινε. Οι ακτές του Παγασητικού στην δυτική πλευρά του από την Αμαλιάπολη μέχρι την Νέα Αγχιάλο έχουν ρυπαρθεί τρομερά, πλέον ροκκινίλες και μυρίζουν άσχημα.

Ας ενώσουν τις φωνές τους όλοι οι δήμοι, οι σύλλογοι, οι ψαράδες, οι λουόμενοι, τα ξενοδοχεία, τα καταστήματα που πλήττονται από τα απόβλητα ώστε του χρόνου να έχουν γίνει όλες οι απαραίτητες εργασίες εγκαίρως και να λειτουργήσει το εργοστάσιο, που τόσο ανάγκη το έχουν οι αγρότες μας, αλλά χωρίς την απαράδεκτη φετεινή ρύπανση του περιβάλλοντος.

Η ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΣΟΔΙΑΣ

Γ. Διονυσίου

Στις 20 Ιουλίου, κάθε χρόνο, πράγμα που έγινε και φέτος, στη θέση Κόκκινα της Ν. Αγχιάλου γίνεται μια ωραία εκδήλωση σε ανάμνηση της νικηφόρας μάχης που έδωσε τμήμα του 3ου λόχου του 54ου Συντάγματος του ΕΛΑΣ και σύσσωμος ο λαός της Ν. Αγχιάλου κατά των Γερμανών. Ήταν κι αυτή μια απ' τις μάχες που δόθηκαν το καλοκαίρι του 1944 στο Θεσσαλικό κάμπο στα πλαίσια της λεγόμενης «Μάχης της σοδειάς». Η εκδήλωση οργανώνεται κάθε χρόνο από το Δήμο Ν. Αγχιάλου και μόνον από μία αντιστασιακή οργάνωση, με αποτέλεσμα να μη συμμετέχουν σ' αυτήν οι αγωνιστές των άλλων αντιστασιακών οργανώσεων που πρόσκεινται σε άλλους ιδεολογι-

κούς χώρους. Έτσι μονοπωλείται η εκδήλωση από την οργάνωση αυτή σε όλο το φάσμα, πράγμα που προκαλεί δυσανεξία σε πολλούς παρευρισκόμενους. Ωστόσο, για να είμαστε ειλικρινείς, αν δεν έτρεχαν αυτοί, φυσικά και ο Δήμος Νέας Αγχιάλου, η γιορτή δεν επρόκειτο να γίνει. Φέτος, όπως κάθε χρόνο, με ταξί των απόντων και οι παραδοσιακά αντίθετοι με το πνεύμα της Εθνικής Αντίστασης. Δυστυχώς οι άνθρωποι αυτοί δεν κατόρθωσαν μέχρι σήμερα να διακρίνουν ένα θετικό στοιχείο μέσα σ' εκείνο τον ανεπανόληπτο αγώνα του ελληνικού λαού. Μεγάλα λάθη ασφαλώς έγιναν. Όμως και μόνον που ήταν αναγκαίο να κρατούν στην Ελλάδα οι Γερμανοί 13 μεραρχίες έφτανε.

ΤΟ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΠΑΡΑΛΙΑΣ

συνέχεια από 1 σελ.

ανακούφιση στην κυκλοφορία των οχημάτων στον ευαίσθητο αυτό παραλιακό χώρο.

Παρά ταύτα όμως, το πρόβλημα δεν έχει εκλείψει τελείως. Εξακολουθεί να υφίσταται ακόμη, σε μεγάλο βαθμό, και να παραμένει πιεστικό και ενοχλητικό.

Ιδιαίτερα, κατά τη διάρκεια της τουριστικής περιόδου και ιδίως κατά τις ημέρες και ώρες αιχμής, ο άτακτος εκεί συνωστισμός μεγάλου αριθμού σταθμευμένων και κινουμένων τροχοφόρων προκαλεί συχνά έντονη κυκλοφοριακή συμφόρηση η οποία θέτει σε δεινή δοκιμασία το νευρικό σύστημα των οδηγών και δημιουργεί σοβαρούς κινδύνους τροχαίων ατυχημάτων.

Τούτο κυρίως οφείλεται στο ότι καθένα από τα δύο σκέλη του δρόμου (μεταξύ των οποίων παρεμβάλλεται διαχωριστική νηοίδα) λειτουργεί αυτοτελώς και ως δρόμος διπλής κυκλοφορίας και ως χώρος για την εκατέρωθεν αυ-

τού στάθμευση των τροχοφόρων, γεγονός που επιτείνει τη σύγχυση. Για να είναι επομένως ολοκληρωμένη και αποτελεσματική η παρέμβαση του Δήμου θα πρέπει και τα δύο κλίτη του δρόμου να γίνουν μονόδρομοι - το μεν βόρειο με κατεύθυνση της κυκλοφορίας από ανατολικά προς δυτικά, το δε νότιο από δυτικά προς ανατολικά.

Με τον τρόπο αυτό η κυκλοφορία των οχημάτων θα γίνεται ομαλά και κυκλικά και θα καθίσταται εύκολη η προσέγγιση και απομάκρυνση αυτών από το χώρο. Παράλληλα θα υπάρχει μεγαλύτερη ευχέρεια στο παρκάρισμα των αυτοκινήτων και θα διευκολύνεται σημαντικά η εξυπηρέτηση πελατών και επιχειρηματιών των παρακειμένων ξενοδοχειακών μονάδων και τουριστικών καταστημάτων.

Έτσι, θα επέλθει σημαντική άμβλυνση στο βεβαρημένο και μόνιμο κυκλοφοριακό πρόβλημα της νευραλγικής αυτής περιοχής.

Μονοδρόμηση επίσης πρέπει να γίνει, με φορά από δυτικά προς ανατολικά και στο με ταξύ των οδών Αεροπορίας και Αγ. Γεωργίου τμήμα της άλλης κεντρικής παραλιακής οδού Σταυρίδη, διότι και σ' αυτό δημιουργούνται συνεχή μπουτιλιαρίσματα λόγω της στενότητας του δρόμου και της πυκνής κυκλοφορίας που το τμήμα αυτό παρουσιάζει.

Γ.Μ.

Η ΦΙΛΟΞΕΝΙΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΛ. ΑΓΧΙΑΛΟ (ΠΟΜΟΡΙΕ) ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ ΣΤΟ ΔΗΜΟ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ

Την Πέμπτη 9 Σεπτεμβρίου 1999 αναχώρησαν από τη Νέα Αγχιάλο οι μαθητές και οι μαθήτριες του Φροντιστηρίου Ελληνικής Γλώσσας του Συλλόγου Ελληνοβουλγαρικής Φιλίας της Π. Αγχιάλου (Πομόριε) Βουλγαρίας. Έφυγαν με τις καλύτερες εντυπώσεις από την εξάμηνη παραμονή τους στη Νέα Αγχιάλο και τη φιλοξενία που τους πρόσφερε ο Δήμος Νέας Αγχιάλου, με τη φροντίδα του Δημάρχου και των Δημοτικών

Συμβούλων. Στη φιλοξενία συμμετείχαν ο Σύλλογος Γυναικών Νέας Αγχιάλου, ο Σύλλογος Αγχιαλιτών Αθήνας και τα GOODY'S, που προσέφεραν στα παιδιά από ένα γεύμα. Η επικοινωνία των κατόικων από το 1906 που διαχωρίστηκαν είναι συνεχής. Η αδελφοποίηση όμως των δύο πόλεων που έγινε το 1989 με Πρόεδρο της Κανότητας Ν. Αγχιάλου τον κ. Γεώργιο Μπουρτζή και ολοκληρώθηκε το 1991 με Πρόεδρο τον κ. Παύλο

Δημόπουλο, αξιοποιείται σήμερα ακόμη περισσότερο από τον Δήμαρχο και το Δημοτικό Συμβούλιο, με ανταλλαγές και σύμφωνη των σχέσεων σε επίπεδο Δήμων και Φορέων. Το Σάββατο 4 Σεπτεμβρίου, σε μια συγκινητική εκδήλωση στο Αμφιθέατρο του Δήμου, τα παιδιά παρουσίασαν το πρόγραμμα της Χορωδίας τους, με τραγούδια παραδοσιακά ελληνικά και απαγγελίες ποιημάτων

συνέχεια στη σελ. 8

Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ

Μετά την ομιλία στις 30 Ιουλίου, πολλοί μου ζήτησαν να βγάλω σε φωτοαντίγραφα και να τους δώσω το κείμενο από το τραγούδι της καταστροφής της Αγχιάλου. Το δημοσιεύω, λοιπόν, στην εφημερίδα και όποιος θέλει ας το κρατήσει.
Θαν. Κιλμπασάνης

ΤΟ ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑ ΤΗΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ

Στις 30 Ιουλίου ήταν μέρα θλιβερά,
η Αγχιάλος εκάει από βόμβες και φωτιά.

Ο Δρακούλεφ ο κακούργος ήταν πρώτος αρχηγός
της πατρίδας όχι ο μόνος, ήταν άσπονδος εχθρός.

Κίνησε τους Κομιτάδες σα λυσιάρικα σκυλιά
που γυρίζαν μες στην πόλη και δαγκάναν δυνάτα.

Έκαναν αρχή και πήραν την ωραία μας μονή
που την είχαν εις το μάτι και τη βάλαν στο σουφλί.

Αϊ-Γιώργη το ελέγαν μοναστήρι ξακουστό
που το χτίσαν οι Ρωμαίοι εις τον Τούρκικον καιρό.

Μετά δύο μέρες πάλι ήρθανε στην Αχελώ
τα χαράματα μια μέρα, για να βγάλουν το θυμό.

Αρχινήσαν να χτυπάνε με τουφέκια, με σπαθιά,
δυναμίτες και μπαρούτι, να μας βάζουνε φωτιά.

Στα κατώγια μας μα μπαίνουν, να μας πίνουν το κρασί,
να μεθάνε και να λένε: «Ντόλιου, ντόλιου οι Γραικοί».

Είχε εκκλησιές, σχολεία, όλα ήσαν ελληνικά
κι όλοι μέσα οι πολίτες ομιλούσαν τα γραικά.

ΜΙΑ ΜΑΓΕΥΤΙΚΗ ΒΡΑΔΙΑ ΣΤΟΝ ΑΛΜΥΡΟ ΜΕ ΤΗΝ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ

Την Παρασκευή το βράδυ (3.9.99) στην κεντρική Πλατεία του Αλμυρού έγινε μια από τις ωραιότερες πολιτιστικές εκδηλώσεις του καλοκαιριού σε όλη την περιοχή του Αλμυρού.

Ήταν μια μουσική παρουσίαση από την αναγνωρισμένη τραγουδίστρια - ηθοποιό Αναστασία, στα πλαίσια των πολιτιστικών εκδηλώσεων του Δήμου Αλμυρού.

Η καταξιωμένη τραγουδίστρια ερμήνευσε τραγούδια: Μάνου Χατζηδάκη, Μίκη Θεοδωάκη, ρεμπέτικα, λαϊκά και γνωστά παραδοσιακά. Πλαισιωνόταν από αναγνωρισμένους μουσικούς: πιανίστα, κιθαρίστα, λαϊκών οργάνων. Η Αναστασία είναι κόρη της γνωστής στους παλιότερους αείμνηστης συγγραφέως και

δημοσιογράφου Αλεξάνδρας (Αύρας) Παπαδοπούλου από την Ευξεινούπολη, προσφυγοπούλα από την Ανατολική Ρωμυλία. Στη μουσική παράστασή της η Αναστασία διάβαζε αποσπάσματα από το βιβλίο της μητέρας της «Κοντά στον ήλιο». Τη μουσική αυτή πανδαισία παρακολούθησαν πολλοί ακροατές, όχι όμως ανάλογοι με τη μεγάλη μουσική προσφορά της διάσημης Ευξεινουπολίτισσας καλλιτέχνιδας, που τμήμα τον τόπο μας διαπρέποντας στο εξωτερικό κυρίως και δίκαια χαρακτηρίζεται ως «Πολιτιστική Πρέσβειρα» της Μαγνησίας. Όσον αφορά τους Αγχιαλίτες μόνο ένα ζευγάρι διακρίναμε μεταξύ των ακροατών!

ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΩΝ ΜΑΣ ΠΟΥ ΣΥΝΕΙΣΕΦΕΡΑΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΣΤΗΝ ΠΑΛΙΑ ΑΓΧΙΑΛΟ

Κίτσιος Ιωάννης	2.000	Τριαντόπουλος Γιώργος	1.000
Ταβέλη Όλγα	1.000	Πάνου Δημήτρα	500
Κόπανος Άρης	2.000	Τριάντος Χρήστος	500
Πασχάλης Ηλίας	1.000	Μεσιβρηνού Δόξια	1.000
Καρβέλης Τάσος	1.000	Βόλαρης Γεώργιος	1.000
Άγνωστος νέος	500	Τσάμη Μαριάνθη	500
Δρόσου Στέλλα	1.000	Καρκαλιάς Στέφανος	500
Σταντζούρης Παναγιώτης	500	Κρυέλη Πανδώρα	1.000
Ψέφοτγλου Αναγνώστης	1.000	Πολυβρόχου Σοφία	5.000
Βοδενιώτης Δημήτριος	2.000	Πολυβρόχου Ελένη	5.000
Κιλμπασάνης Αθανάσιος	2.000	Πολυβρόχου Αμαλία	1.000
Λάζογλου Λευτέρης	2.000	Βίγκλα Πόπη	5.000
Τοκαλή Ελένη	1.000	Ζουμπούλης Θεοδ.	500
Μαγκλάρα Μαρίκα	1.000	Κόκκινου Σοφία	1.000
Δάϊνα Στέλλα	5.000	Μπουρτζή Τούλα	2.000
Φούρνος Κεντρικός	500	Μπουτικ Τίνα	1.000
Μαλλιάρου Μάγδα	2.000	Κάρλος Βασίλειος	2.000
Φίδας Θανάσης	1.000	Δισλή Ελένη	1.000
Γιανέκος Τάκης	1.000	Πάπια Ευαγγελία	3.000
Τζοτζόλας Ιωάννης	1.500	Διαμαντίνιας Θεολόγος	5.000
Βουλγαρόπουλος Σπύρος	1.000	Θεοχαράκη Ευανθία	2.500
		Σύνολο δρχ.	70.000
		Ευανθία Θεοχαράκη	

ΤΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΣΤΟΥΣ ΔΗΜΟΤΕΣ

Αποφάσεις που πάρθηκαν από το Δημοτ. Συμβούλιο Ν. Αγχιάλου στη συνεδρίαση στις 31.8.99

1. Αποδέχεται πίστωση 654.192 δραχμών από επιχορήγηση 5% της ΣΑΤΑ ετών 1997 - 1998.
2. Αποδέχεται πίστωση 21.097 δραχμών από αποζημίωση για την επίταξη κτηματικών χώρων τώως κοινότητας Μικροθηβών.
3. Εξουσιοδοτεί τον Δήμαρχο για την είσπραξη του χρηματικού κεφαλαίου της Κοινοτικής Επιχείρησης Ανάπτυξης - Άρδευσης και Περιβάλλοντος της τώως Κοινότητας Μικροθηβών, λόγω κατάργησής της.
4. Εγκρίνει την εκτέλεση του έργου «Επισκευή και συντήρηση δικτύου ύδρευσης (Β Φάση)», προϋπολογισμού δαπάνης 20.000.000 δραχμών.
5. Εγκρίνει τον 1ο Ανακεφαλαιωτικό Πίνακα του έργου «Ασφαλτοστρώσεις δρόμων κεντρικού τμήματος (Β Φάση)».
6. Εγκρίνει την παραχώρηση δημοτικής έκτασης δίπλα στο Τελωνείο (όλο το δημοτικό οικόπεδο) στη ΔΑΤΕ για την κατασκευή περιπτέρου Αγροτουρισμού.
7. Αναθέτει τη σύνταξη τοπογραφικών διαγραμμάτων δημοτικών εκτάσεων στη θέση «Δεξαμενή» στην Τοπογράφο Μηχανικό Ευαγ. Κρίκου και ψηφίζει πίστωση 354.000 δραχμών για την πληρωμή των σχετικών δαπανών.
8. Αναθέτει τη σύνταξη μελέτης για την κατασκευή κτίσματος του Συλλόγου Ανέων Νέας Αγχιάλου στον Μηχανικό Χρήστο Χαλκιά-πουλο και ψηφίζει πίστωση 150.000 δραχμών για την πληρωμή των σχετικών δαπανών.
9. Αποδέχεται τη δωρεά της αρχιτεκτονικής μελέτης για την προσθήκη ορόφου Δημαρχείου, που έγινε από τον Αρχιτέκτονα Μηχανικό Ιωάννη Αιμονιώτη.
10. Αναθέτει τη στατική μελέτη προσθήκης ορόφου Δημαρχείου στον Ιωάννη Αιμονιώτη και ψηφίζει 700.000 δραχμές για την πληρωμή του και αναθέτει την μηχανολογική μελέτη στον Πασχάλη Στάνιο και ψηφίζει 150.000 δραχμές για την πληρωμή του. Να γίνει και οικονομοτεχνική μελέτη.
11. Αναθέτει τη στατική μελέτη του Πολυϊατρείου στον Ιωάννη Αιμονιώτη και ψηφίζει πίστωση 300.000 δραχμών.
12. Αναθέτει τη δημιουργία και εκτύπωση τουριστικού φυλλαδίου του Δήμου στο STUDIO 23 Γ. Κίτσιος και ψηφίζει πίστωση 2.200.000 δραχμών για την αντιμετώπιση των σχετικών δαπανών.
13. Εγκρίνει να διανοιγεί ο δρόμος του ρυμοτομικού σχεδίου Μαράθου, που εφάπτεται των οικοπέδων Νόλντ και Νικολάου. Να υποβληθεί μήνυση κατά της Ελ. Καρακώστα και να επιβληθεί πρόστιμο 500.000 δρχών.
14. Εγκρίνει την εκτέλεση έργου αισθητικής αναβάθμισης δικτύωση διανομής ηλεκτρικής ενέργειας στο Δήμο Νέας Αγχιάλου.
15. Εμμένει στην προηγούμενη 193/1998 απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου για τη Δημοτική Ταβέρνα.
16. Γνωμοδοτεί υπέρ της πρόσληψης του επιστημονικού προσωπικού του Δήμου, με την προϋπόθεση την επιχορήγηση του Δήμου για την κάλυψη των δαπανών μισθοδοσίας τους.
17. Εγκρίνει τον χαρακτηρι-

σμό ως διατηρητέου ιστορικού μνημείου του μοναδικού προσφυγικού σπιτιού της Νέας Αγχιάλου, επί της οδού Αχιλλέως αριθ. 4 και να διερευνηθεί η περίπτωση αγοράς του οικοπέδου από τον Δήμο.

18. Εγκρίνει την έκδοση των πρακτικών του Συνεδρίου «Νέα Αγχιάλος: 90 χρόνια δημιουργικής ζωής» σε 1.000 αντίτυπα και ψηφίζει πίστωση 1.000.000 δραχμές για την πληρωμή της δαπάνης.

19. Εγκρίνει την προμήθεια 30 αναμνηστικών πινάκων με το έμβλημα του Δήμου και ψηφίζει πίστωση 500.000 δραχμών και 100 μεταλλίων και ψηφίζει πίστωση 500.000 δραχμών για την πληρωμή των δαπανών.

20. Εγκρίνει τη χορήγηση άδειας λειτουργίας καταστήματος στον Χαράλαμπο Κωνσταντάκο.

21. Εγκρίνει τη χορήγηση άδειας διενέργειας ψυχαγωγικών τεχνικών παιχνιδιών στην Ι. Μιμίκος και ΣΙΑ Ε.Ε.

22. Ψηφίζει πίστωση 1.631.800 δραχμών για την απόδοση χρηματικής αποζημίωσης στη Σχολική Επιτροπή Αϊδινίου από απαλλοτρίωση σχολικού κλήρου.

23. Ψηφίζει πίστωση 8.800.000 δραχμών για την επιχορήγηση των Αθλητικών Σωματείων.

24. Ψηφίζει πίστωση 354.500 δραχμών για την πληρωμή υπερβαίνουσας τον προϋπολογισμό δαπάνης προμήθειας του επιβατικού αυτοκινήτου του Δήμου.

25. Ψηφίζει συνολική πίστωσης 6.747.817 δραχμών για την εξόφληση οφειλών του Δήμου.

Νέα Αγχιάλος, 1 Σεπτεμβρίου 1999
Εκ του Δήμου

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΣΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ

Στο προηγούμενο φύλλο, το Δ.Σ. του συλλόγου των Αγχιαλιτών είχε φανερά επισημάνει το πρόβλημα επιβίωσης που αντιμετωπίζει πια ο εν λόγω σύλλογος. Η αιτία; Η αδιαφορία την οποία τρέφει μια μεγάλη μερίδα των Αγχιαλιτών προς αυτόν.

Αλήθεια, είναι σήμερα η ύπαρξη και λειτουργία των συλλόγων, γενικά, αναγκαία; Μήπως αποτελούν πολυτέλεια, γεννήματα και αυτοί του σημερινού καταναλωτικού περιβάλλοντος μέσα στο οποίο αναπτυσσόμαστε; Προσωπικά, θα ταχθώ ευθύς εξαρχής υπέρ της πρώτης άποψης, εξηγώντας παρακάτω τους λόγους.

Η ιδέα της δημιουργίας συλλόγων πραγματώνει την έμφυτη ανθρώπινη ανάγκη του «συγκεντρώνεσθαι». Όλοι από τη φύση τους φέρουν μέσα τους το «μικρόβιο» της συντροφικότητας. Ζουν όχι μόνοι τους αλλά με άλλους. Διαφορετικά θα ήταν ή Θεοί ή θηρία κατά την ευφυή παρατήρηση του Αριστοτέλη. Διαφορετικά, πάλι, δεν θα ξε-

κινούσαν τη δημιουργία των πρώτων οικισμών ώστε να εξελιχθούν αργότερα αυτοί σε οργανωμένες κοινωνίες. Βέβαια, θα μου αντιπείτε, οι κοινωνίες δημιουργήθηκαν και λόγω της επίσης έμφυτης ανάγκης του ανθρώπου για την επιβίωσή του. Γιατί, σίγουρα, η επιβίωση του καθενός ξεχωριστά γίνεται ευκολότερα εφικτή μ' αυτό τον τρόπο. Μέσα, δηλαδή, από τη συμβίωση και τη συνεργασία με τους άλλους. Οπωσδήποτε, ναι. Πού θέλω να καταλήξω, όμως;

Οι σύλλογοι αποτελούν μικρογραφία των κοινωνιών στις οποίες ζούμε κάθε φορά. Όπως ενταγμένοι είναι ή πρέπει να είναι όλοι οι άνθρωποι σ' αυτές, παρόμοια ένταξη, συμμετοχή ή έστω βοήθεια πρέπει να υπάρχει από την πλευρά μας προς τους συλλόγους. Όπως, πάλι, οι κοινωνίες διαπνέονται από τις έννοιες της συμβίωσης, της διαβίωσης και της συνεργασίας, έτσι και σ' ένα σύλλογο τα μέλη που τον αποτελούν θα πρέπει να εμφορούνται από τις έννοιες αυτές. Όπως, τέ-

λος, η ενασχόληση με τα κοινά μιας πολιτείας αποτελεί υποχρέωση για κάθε υπεύθυνο και ενσυνείδητο πολίτη, έτσι και η ανάμειξη στις υποθέσεις ενός συλλόγου πρέπει να είναι ζήτημα που να μας αφορά όλους.

Συμπερασματικά, ο σχηματισμός συλλόγων συνιστά ανάγκη που την γεννά η ίδια η κοινωνική μας φύση, η ίδια μας η κοινωνία. Δεν είναι, όπως λανθασμένα πιστεύουν κάποιοι, κάτι έξω από αυτήν. Μέσα στο σύλλογο υλοποιούνται όλα εκείνα τα ιδανικά (φιλία, συνεργασία, ομόνοια, δημοκρατία, ειρηνική συνύπαρξη και διαβίωση κ.τ.λ.) που πρέπει να διαποτίζουν μια ανθρώπινη κοινωνία.

Συνεπώς, δεν μπορούμε να λεγόμαστε κοινωνικοί και δραστήριοι πολίτες όταν, από την άλλη πλευρά, αρνούμαστε τη συμμετοχή μας στους συλλόγους. Γιατί, όπως άλλωστε προειπώθηκε, οι τελευταίοι αποτελούν έκφραση, ίσως την πιο δυνατή, της κοινωνικής μας ζωής.

Ιάσωνας Σακκομήτρος
Φοιτητής Φιλολογίας

ΚΙΝΗΣΗ ΛΗΞΙΑΡΧΕΙΟΥ Ν. ΑΓΧΙΑΛΟΥ

- Γεννήσεις**
- 1) Αγαθοπολίτης αγόρι του Ιωάννη
 - 2) Δελικώστας αγόρι του Γεωργίου
 - 3) Μαραγκοπούλου κορίτσι του Αντωνίου
 - 4) Μάσκα κορίτσι του Θεοφάνη
 - 5) Τσιαμαντάνη κορίτσι του Νικολάου
 - 6) Ματρακίδης αγόρι του Γ. Γεωργίου

- Βαπτίσεις**
- 1) Αιμονιώτης Παύλος του Κων/νου
 - 2) Σταντσούρη Άννα του Αδαμαντίου
 - 3) Κοτσιρού Γλυκερία του Γεωργίου
 - 4) Φώτης Βασίλειος του Δημητρίου
 - 5) Μπιτσιούκ Χρήστος του Μαρτσέλ
 - 6) Κουφαλιδάκης Ιωάννης του Βασιλείου
 - 7) Μπαρτενιπαχ Αλέξανδρος του Γέροντ
 - 8) Μπέρτσας Ευστάθιος του Γεωργίου
 - 9) Αλεξανδρής Δημήτριος του Παντελεήμων
 - 10) Τζαβάρας Μιχαήλ του Βασιλείου
 - 11) Πουργιανού Βασιλική του Παναγιώτη
 - 12) Κωσταύλα Χρυσούλα - Αναστασία του Ιωάννη

- Γάμοι**
- 1) Πλατανιάς Γεώργιος του Αλεξάνδρου Ραφτοπούλου (ζωή του Εμμανουήλ) (26.6.1999)
 - 2) Βερνίκας Μάρκος του Βασιλείου Παρασκευαίου Ελένη του Σταύρου (3.7.1999)
 - 3) Πάτας Κωνσταντίνος του Ιωάννη Χαλλή Αλεξάνδρα του Θωμά (17.7.1999)
 - 4) Γκριτζαλής Χαρίλαος του Χαρίλαου Κίσα Ανδρονίκη του Βασιλείου (31.7.1999)
 - 5) Καλλίος Αθανάσιος του Ευσταθίου Κόκκαλης Βασιλική του Χρήστου (17.7.1999)
 - 6) Ζιγώκας Θωμάς του Βασιλείου Ζαφειρή Βαγγελίτσα του Ζήση (28.8.1999)
 - 7) Φωτίκας Χρήστος του Πέτρου Σταύρου Χριστίνα του Γεωργίου (28.8.1999)
 - 8) Κακαργιάς Ευάγγελος - Σπυρίδων του Δημητρίου Πασχαλούδη Σταυρούλα του Βασιλείου (15.8.1999)

- Θάνατοι**
- 1) Θεοχαράκης Θεοχάρης του Εμμανουήλ ετών 79
 - 2) Καμπούρη Αργυρώ του Σταύρου ετών 89
 - 3) Ρούλης Θεολόγος του Ηλία ετών 77
 - 4) Μαρκαντωνάτου Ρούλα του Σπυρίδωνος ετών 63
 - 5) Τιμπλαλέη Αντωνία του Γεωργίου ετών 69
 - 6) Κάγκας Αθανάσιος του Ευαγγέλου ετών 76
 - 7) Τσαγγαλής Στυλιανός του Ευαγγέλου ετών 73
 - 8) Δροσόπουλος Δημήτριος του Κλεάνθη ετών 79
 - 9) Γραβιδή Αθηνά του Γρηγορίου ετών 79

Ο Ληξάρχος
Ανέστης Κλωνής

ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Πολυμέρου Μαρία	2.000
Βίγκλας Στέλιος	1.000
Βίγκλας Σταύρος	2.000
Βαφειάδου Άννα	1.000
Τόλιας Δημήτριος	1.000
Ευαγγελόπουλος Ευάγ.	1.500
Δροσόπουλος Λευτέρης	1.500
Ασδεράκη Αρετή	5.000
Σαράντης Μιχάλης	2.000
Ματάκιος Βασίλειος	2.000
Λουκάς Δημήτριος	1.000
Σπύρου Σπύρος	2.000
Αποστολόπουλος Αλέκος	1.000
Καρατζά Ξένη	3.000
Βραχνιάς Κων/νος	2.500
Ραφτόπουλος Νίκος	1.000
Κόκκινος Στέλιος	1.000
Καραουλάνη Ελένη	5.000
Κούρου Αικατερίνη	2.000
Διαμαντίνιας Ευάγγελος	1.000
Ιωακείμης Γρηγόρης	2.000
Κοντός Πελάγας	1.000
Σύλλογος Γυναίκων Αγχιάλου	2.000
Ζαρίφης Αθανάσιος	1.000
Τσάμη - Σκούμα Άννα	1.000
Σούκου Βασ. Παρασκευή	1.000
Σαμακοβλή Δημ. Ασπασία	1.000
Στεργίου Ελ. Σούλα	1.000
Βοδενιώτης Δημήτριος	5.000
Χασιώτης Γεώργιος	2.500
Τζιτζιρας Φάνης	5.000
Φιλίππου Ιωάννης	2.000
Δερδελάκου Κων/να	5.000
Πανάγος Ευθύμιος	2.000
Καραγατολής Μίμης	5.000
Κοκκωνίδης Αθηνά	1.000
Χουρμουζιάδου Ελένη	1.500
Τερψιάδης Ιωάννης	5.000
Δισλή Ελένη	1.000
Κακάνη - Βιριδή Μαίρη	1.000
Λάμπρου - Κακάνη Ευαγ.	5.000
Κολώνη - Σερεμέτα Βαία	1.000
Μαραγκοπούλου Σμαρώ	1.000
Τσέλιος Ηρακλής	3.000
Μπούτλας Πέτρος	1.000
Κελαϊδής Βασίλειος	2.000
Κε. λιάδη Μαρία	2.000
Θεανώ Κολλίγα	5.000
Χαρίκλεια Μαρμαρά	3.000
Κολώνη Κούλα	1.000
Κέντρος Ιωάννης	1.500
Ραφτοπούλου - Πλατανιά	2.000
Ζωή	2.000

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Έχω την υποχρέωση να ευχαριστήσω τη Διεύθυνση των Καταστημάτων GOODYS Βόλου: Κυρίως Θωμά Ποπόλη και Φιλίππου Ελευθέριο για το πλούσιο γεύμα που πρόσφεραν για τους Μαθητές του Ελληνικού Σχολείου Παλαιάς Αγχιάλου (Πομόρις) Βουλγαρίας που φιλοξενήθηκαν από το Δήμο Νέας Αγχιάλου. Ευχαριστώ πολύ Ευανθ. Βίγκλα - Θεοχαράκη

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΦΕΥΓΟΥΝ

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΚΟΚΚΙΝΟΣ



Αγαπημένε μας Επαμεινώνδα τώρα που συμπληρώνεται εξάμηνο από τότε που έφυγες τα καυτά δάκρυά μας και η απέραντη οδύνη μας ας γίνουν λουλούδια στη μνήμη σου γιατί το άξιζες. Υπήρξες ένας λαμπρός σύντροφος, ένας άξιος πατέρας και ένας άνθρωπος έντιμος, ειλικρινής και ακούραστος σε προσφορά και θυσία, υπήρξες ένα παλληκάρι γιαυτό σου αξίζουν οι στίχοι του ποιητή «ο Διγενής ψυχομαχεί και η γή τότε τρομάσσει πως να σκεπάσει το θεριό της γης τον ανδρειωμένο».

Έτσι θα σέχουμε πάντα στην μνήμη μας αγαπημένε μας.

Η οικογένειά σου

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΚΚΩΝΙΔΗΣ

Τον περασμένο Μάρτιο, έφυγε από κοντά μας, ένας από τους παλαιότερους συμπατριώτες μας σε ηλικία 89 ετών, ο αγαπητός σε όλους Δημήτριος Κοκκωνίδης. Από νεαρά ηλικία ασχολήθηκε με τις μεταφορές και κατά τη διάρκεια της κατοχής μαζί με τον φονευθέντα από τους Γερμανούς Μήτσο Ριζόπουλος εκτελούσαν την επιβατική γραμμή Αγχιάλου - Βόλου με αυτοκίνητο κινούμενο με κάρβουνα (γκαζοζέν). Επίσης κατά την κατοχή και μετά από την επίθεση από τους αντάρτες στη θέση Κόκκινα όπου το μνημείο πεσόντων για τη μάχη της Σοδιάς, εναντίον Γερμανικού φορτηγού, επιστρατευθείς από τον εφεδρικό ΕΛΑΣ, οδήγησε μέχρι τον Άγιο Παντελεήμονα όπου εγκαταλήφθηκε όταν έφθασαν Γερμανικές ενισχύσεις. Μετά τον πόλεμο υπήρξε ιδρυτικό μέλος της μεγαλύτερης μεταφορικής εταιρείας το Βόλου «ο Συνδεσμός». Ο Δημήτριος Κοκκωνίδης ευτύχησε να αποκτήσει δύο παιδιά με την σύζυγό του Αθηνά το γένος Προκοπίου Καραγατολή, τον Αλέκαρη Κοκκωνίδη πρώην αξιωματικό του Εμπορικού Ναυτικού και νυν Πρόεδρο του συνδικάτου Εμπορευματικών Μεταφορών Θεσσαλίας και Κεντρικής Ελλάδος και την Εριφύλη Κυρίτση σύζυγο του Δημητρίου Κυρίτση Υποστράτηγου της Πυροσβεστικής και πρώην περιφερειάρχη Πυροσβεστικής Θεσσαλίας. Ας είναι ελαφρύ το χέμα που σε σκεπάζει Μήτσο στο αγαπημένο σου χωριό την Ν. Αγχιάλο. Δημ. Καραγατολής Επίτ. Πρόεδρος Συλλόγου των Αγχιαλών Αθηνών

ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ - ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΣΤΑ ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ

Καθώς περνούν τα χρόνια και η μικρή μας πόλη αλλάζει, τόσο φέρνω και πιο συχνά στο νού μου το όμορφο χωριό μας, την κωμόπολη της Νέας Αγχιάλου, όπως την γνώρισα και την έζησα στα παιδικά μου χρόνια. Τότε που ήταν μια απέραντη κηπούπολη: Λουλούδια στις αυλές: μαντζουράνες, τριανταφυλλίες, ντάλιες, γαρυφαλιές. Αγιόκλημα και καμπανούλες πάνω από τις εξώπορτες. Οι κήποι καταπράσινοι με όλα τα είδη των ζαρζαβατικών ανάλογα με την εποχή. Τα φρούτοδέντρα αφθονούσαν: βερυκοκιές, κορομηλιές, αχλαδιές, πορτοκαλιές, λεμονιές.

Οι δρόμοι χωρίς πεζοδρόμια τους στόλιζαν ακακίες και μπουμπολιές, που προέρχονταν από το φυτώριο του σχολικού κήπου. Χαμομήλια και κάθε είδος αγριόχορτα σ' όλο το μήκος στις άκρες των δρόμων. Μουρίες έξω από κάθε σπίτι. Όταν ωριμάζαν τα μούρα μαύρα, άσπρα, μπεμπιά, ανακατεύονταν στα κλαδιά τους παιδιά, σπουργίτια και μέλισσες.

Οι τρεις πλατείες (πλατεές τις λέγαμε τότε) του χωριού, η μία δίπλα στο σχολείο, η δεύτερη στη συνοικία Στούπι και η τρίτη μεταξύ εκκλησίας και αγοράς, ήταν κι αυτές καταπράσινες από δέντρα και χλόη. Εμείς τα παιδιά παίζαμε στην απλοχωριά τους, όλα τα είδη των παιχνιδιών ακόμα και πετροπόλεμο. Τώρα έγιναν κι αυτές οικόπεδα και μόνο η μία παραμένει, κι αυτή κουτσουρεμένη και τοιμεντοποιημένη.

Τότε η Νέα Αγχιάλος ήταν το πράσινο χωριό, όπως επιτυχημένα την βάφτισαν οι αεροπόροι που την έβλεπαν από ψηλά. Είχε δικό της πρόσωπο, πολύ διαφορετικό από τις άλλες μικρές πόλεις της Θεσσαλίας. Σήμερα το τσιμέντο, η πυκνή και άναρχη δόμηση, την κατέβασαν στο επίπεδο επαρχιακής πόλης της Μέσης Ανατολής.

Στους ήσυχους χωματόδρομους δεν κυκλοφορούσαν τότε αυτοκίνητα κι εμείς τα παιδιά μπορούσαμε να παίζουμε ανέμελα στις γειτονιές. Εκεί κάναμε τις πρώτες γνωριμιές, τους πρώτους μας φίλους και συντρόφους στα παιχνίδια, φυσικά, χωρίς την παρέμβαση τρίτων. Τα μόνα τροχαφόρα που κυκλοφορούσαν ήταν τα κάρα, αλλά αυτά κινούνταν τόσο αργά που δεν αποτελούσαν κίνδυνο στα παιχνίδια μας.

Από το δημόσιο δρόμο που ενώνει το Βόλο με τον Αλμυρό και που διασχίζει το κέντρο της Αγχιάλου, περνούσαν λίγα αυτοκίνητα. Αν τύχαινε και κάποιος να βρεθεί με κι εμείς τα αγόρια εκεί, την ώρα που περνούσαν φορτηγά, κρεμόμασταν από πίσω και φτάναμε έτσι κρεμασμένοι ως τον Αϊ - Παντελεήμονα ή ως τα Κόκκινα. Ύστερα, γυρίζαμε πίσω πεζοί, και κατασκοπεύαμε αλλά ευχαριστημένοι που «χορτάσαμε αυτοκινητάδα».

Καθημερινά δυο τρεις γυρολόγοι - αυγουλάδες περιδιάβαιναν τις γειτονιές και μάζευαν κόπες και αυγά ανταλλάσσοντάς τα συνήθως με πανικά και φιλικά.

Τη φωνή τους, νομίζω, ότι την ακούω και τώρα: «Αυγά, κόπες, κατάσπουλα αγοράζω... Μαντήλια, τομπιδάκια, κουβαρίστρες...».

Τα σχολιαρόπαιδα πρωί και απόγευμα, μόλις άκουγαν τον ήχο από το καμπανάκι του σχολείου που το χτυπούσε η κυρα - Άννα η επιστάτρια, ξεκινούσαν για το σχολείο και πλημμύριζαν του δρόμους.

Το διδακτήριο στη μέση της κωμόπολης, χτισμένο πάνω σε ύψωμα, φάνταζε, μεγαλόπρεπο με την νεοκλασική αρχιτεκτονική του και ήταν το καμάρι των Νεοαγχιαλών.

Η εκκλησία του Αϊ - Πύργη ήταν μικρή και χαμηλή στο ίδιο μέρος που είναι και η σημερινή. Πανύψηλα κυπαρίσσια την περιτριγύριζαν.

Η ακρόπολη και οι αρχαιολογικοί χώροι Εφέραγοι ήταν τόπος για περιπλανήσεις και παιχνίδια.

Το σημερινό λιμανάκι ήταν τότε λίμνη γεμάτη βούρκο και βατράχια που ξεκούφαιναν τους περιπατητές τις ζεστές νύχτες του καλοκαιριού. Οι λιγοστές βάρκες ήταν τραβηγμένες στην παραλία πάνω στην αμμουδιά.

Η παραλία με ασπριδερές μεγάλες κροκάλες από τη λίμνη προς το Βόλο ως το Αλμυράκι και με χοντρή μαύρη άμμο από το Τελωνείο ως τον οχετό, άδενδρη, χωρίς τα σημερινά αρμυρίκια.

Αξέχαστα χρόνια! Ανέμελα χρόνια! Να μπορούσα να ξαναγίνω παιδί και να ξαναζήσω όλα αυτά, που, παρά τους δύσκολους καιρούς (πόλεμος - κατοχή) φαντάζον στη θύμησή μου σαν τα ωραιότερα της ζωής μου!

Θανάσης Κιμπασιάνης

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΣΗ ΤΟΥ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΥ ΕΛΛΗΝ. ΓΣΩΣΣΑΣ ΣΤΗΝ Π. ΑΓΧΙΑΛΟ

- 1) Καραγατολής Μίμης 150.000
- 2) Η εκκλησία του Αγίου Γεωργίου 100.000
- 3) Ο Συνεταιρισμός «ΔΗΜΗΤΡΑ» δια του Προέδρου της Κ. Κίτσου 50.000
- 4) Ο Δήμος Ν. Αγχιάλου τα πλαστικά χρώματα για το βάψιμο του φροντιστηρίου
- 5) Η Ευανθία Θεοχαράκη κινήθηκε μεταξύ φίλων και γνωστών της και μάζεψε το ποσόν των 70.000 δραχ.

ΑΠΟ ΤΗ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΤΗΣ ΠΟΜΟΡΙΕ ΣΤΗ ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟ

του Γιώργου Διονυσίου

Με μεγάλη χαρά είδαμε να καταφθάνουν στη Ν. Αγχιάλο στις 3 Σεπτεμβρίου 42 συγγενικά μας παιδιά απ' την Πομόριε Βουλγαρίας. Τα παιδιά αυτά που είχε την ευγενή καλοσύνη να προσκαλέσει ο Δήμος της πόλης μας στα πλαίσια της αδελφοποίησης Πομόριε - Νέας Αγχιάλου, είναι μαθητές του εκεί φροντιστηρίου της ελληνικής γλώσσας. Ο ερχομός τους έγινε με πούλμαν και συνοδεύονταν από τον Αντιπρόεδρο του «Σύλλογου Ελληνοβουλγαρικής Φιλίας» κ. Καρακώσεφ, την ταμία κ. Δράγνεβα, τη δασκάλα μουσικής κ. Γιάννεβα και τους δασκάλους κ.κ. Στραβολέμοβα και Σκουτζό. Το ωραίο πρόγραμμα που παρουσίασαν στο αμφιθέατρο του δημαρχείου με τις θαυμάσιες απαγγελίες ελληνικών ποιημάτων πατριωτικού και άλλου περιεχομένου και τα παλιά και νέα ελληνικά τραγούδια από την εξαιρετο σχολική χορωδία, εξέπληξε και συγκίνησε βαθιά όσους είχαν την τύχη να παραβρεθούν. Ήταν μια απόδειξη ότι γίνεται εκεί μια πολύ καλή δουλειά και πρέπει με κάθε τρόπο να βοηθήσουμε να συνεχιστεί, πράγμα που κατανόησαν οι συμπατριώτες μας και συνέβαλαν με τη προσφορά χρηματικών ποσών, βιβλίων κ.α. Στο πνεύμα αυτό πέρα απ' την καλά οργανωμένη φιλοξενία από το Δήμο, προσέφερε ένα βραδινό γεύμα ο «Σύλλογος Αγχιαλιτών της Αθήνας» στην διάρκεια του οποίου έγινε μια μικρή ομιλία από τον Πρόεδρο του Συλλόγου κ. Κιλμπασάνη για το ιστορικό της αδελφοποίησης και προσεφέρθηκαν στους συνοδούς το βιβλίο «επαναστατικά» του Ρήγα στην βουλγαρική και ελληνική γλώσσα, προσφορά του Δήμου Βελεστίνου. Στο ίδιο πνεύμα παρέθεσε ένα βραδινό γεύμα και ο «Σύλλογος Γυναικών Νέας Αγχιάλου» όπου μετά από τα θερμά λόγια προς τα παιδιά και τους συνοδούς από την πρόεδρο κ. Νταβέλη διανεμήθηκαν σε όλους βιβλία σχετικά με την ελληνική μυθολογία.

Όπως είναι γνωστό η μάθηση μιας γλώσσας είναι ένα μέσο για να γνωρίσει κανείς και το λαό που τη μιλά. Η γνωριμία αυτή έχει παρά πολύ θετικά αποτελέσματα. Στη δική μας περίπτωση αυτό έχει μεγαλύτερη αξία γιατί η γλώσσα που μαθαίνουν τα παιδιά δεν είναι άσχετη με την καταγωγή τους. Δίνεται λοιπόν η ευκαιρία να μάθουν για κάτι δικό τους, για τον ελληνισμό που τόσα προσέφερε στον παγκόσμιο πολιτισμό, πράγμα που θα βοηθήσει πολύ στη σύσφιξη των σχέσεων των δύο λαών. Αυτό νομίζω είναι το μεγαλύτερο κέρδος γιατί τα παιδιά, να μην είμαστε παράλογοι, στη Βουλγαρία ζούνε

βουλγαρική συνείδηση θα έχουν. Πιστεύω πως και οι Αγχιαλίτες της Βουλγαρίας και εμείς εδώ ενεργούμε περισσότερο συναισθηματικά κι αυτό γιατί μας συνδέει αίμα.

Αλλά και η ανταλλαγή επισκέψεων φέρνει τους ανθρώπους πιο κοντά, αφού δίνει την ευκαιρία να γνωρίσουν τις παραδόσεις, τον τόπο και την ιστορία του και στη περίπτωση μας αυτό έπρεπε να ολοκληρωθεί οπωσδήποτε, γιατί η Νέα Αγχιάλος είναι κατά κάποιον τρόπο «αποικία» δική τους. Για παράδειγμα έπρεπε να γίνει χωρίς άλλο μια καλή ξενάγηση στους αρχαιολογικούς χώρους της Ν. Αγχιάλου που καλύπτουν μια περίοδο απ' τα ομηρικά μέχρι τα παλαιοχριστιανικά χρόνια ίσως και στο «Λαογραφικό μουσείο» όπου υπάρχουν αντικείμενα και από την Παλιά Αγχιάλο και όπου θα μάθαιναν αρκετά για την ιστορία της Νέας Αγχιάλου. Φυσικά υπήρχε και το ελαφρυντικό του περιορισμένου χρόνου και το ό,τι περίσσεψε καιρός για μια επίσκεψη στο Βελεστίνo, πάλι καλά.

Με την ευκαιρία θέλω να επισημάνω και κάτι άλλο. Παρά τη καλή δουλειά που γίνεται στη Πομόριε δεν είδαμε τόσα χρόνια να σπουδάσει ένα παιδί ελληνική φιλολογία, αρχαιολογία, ιστορία, θεολογία. Υπάρχει στο Πανεπιστήμιο της Σόφιας τμήμα Νεοελληνικής Φιλολογίας. Αγχιαλίτικο παιδί κανένα. Με τις έστω μικρές γνώσεις της ελληνικής αλλά και λόγω καταγωγής θα διακρίνονταν. Θα μπορούσε να πάρει και υποτροφία στην Ελλάδα. Βουλγάρα επιστήμων ήρθε και έκανε έρευνα για το ελληνικό γλωσσικό ιδίωμα στη Π. Αγχιάλο. Δεν θα μπορούσε να είναι κάποια δική μας απ' τη Πομόριε; Βλέπω στα συνέδρια που γίνονται στην Ελλάδα αλλά και σε άλλες βαλκανικές χώρες να παίρνουν μέρος ελληνομαθείς (και μη εισηγητές απ' τη Βουλγαρία. Απ' τη Π. Αγχιάλο κανένας. Από χρόνια συμβουλευα συγγενείς μου εκεί να στρέψουν τα παιδιά τους και προς αυτή τη κατεύθυνση. Δεν έδειξαν κανένα ενδιαφέρον. Ίσως να βλέπουν ότι είναι δύσκολο να αποκατασταθούν επαγγελματικά. Λάθος. Κάλιστα μπορούν να σταδιοδρομήσουν και στις θεωρητικές επιστήμες. Στο κάτω κάτω υπάρχουν και άλλες αξίες στη ζωή δεν είναι μόνο τα λεφτά. Νομίζω ότι είναι καιρός να διαφωτίσουμε τους δικούς μας εκεί πάνω σ' αυτό το θέμα, γιατί το κέρδος θα είναι πολλαπλό για όλους μας, και προπάντων για τον ελληνισμό.

Τα καλά κόποις κτώνται

ΝΕΑ ΤΟΥ Α.Σ. «ΠΥΡΑΣΟΣ»

ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ

Κατά τη διενέργεια Αρχαιεσίων που έγιναν στις 22.6.1999 για την ανάδειξη νέου Διοικητικού Συμβουλίου, εκλέχθηκαν οι παρακάτω:

- 1) Μπασδάνης Βασίλειος (Πρόεδρος)
- 2) Στάνιος Δημήτριος (Α Αντιπρόεδρος)
- 3) Λάζογλου Χρήστος (Β Αντιπρόεδρος)
- 4) Κοντογιάννης Χρήστος (Γεν. Γραμματέας)
- 5) Χαντής Αθανάσιος (Ταμίας)
- 6) Καραδήμας Δημήτριος (Α Γεν. Αρχηγός)
- 7) Μπόγκαμος Θεόδωρος (Β Γεν. Αρχηγός)
- 8) Κολώνης Κων/νος (Δημοσίων Σχέσεων)
- 9) Στάνιος Ιωάννης (Υπεύθυνος Υλικού)
- 10) Ρουπακιάς Αθανάσιος (Υπεύθυνος Υλικού)

Ως γνωστόν κατόπιν μεγάλων προσπάθειών της Διοίκησης και ιδιαίτερα του Προέδρου κ. Βασ. Μπασδάνη, η ομάδα κατόρθωσε να ανέλθει στην Α Κατηγορία της ΕΠΣΘ, (ερασιτεχνική) έναντι της Β που αγωνιζόταν στο περσινό πρωτάθλημα.

Η ομάδα κατά την περσινή περίοδο, κατόρθωσε με μεγάλη και επίπονη προσπάθεια να ανταπεξέλθει στις μεγάλες υποχρεώσεις της και αυτό οφείλεται στην εργατικότητα και το ζήλο που επέδειξε τόσο η διοίκηση, εξαιρετικά κάθε χρέος που κληρονόμησε και ευχαριστεί προς τούτο τον κ. Δήμαρχο και το Δημοτικό Συμβούλιο Ν. Αγχιάλου για την αμέριστη συμπαράστασή του προς τον Σύλλογό μας.

Ήδη με την έναρξη της νέας ποδοσφαιρικής περιόδου και με προπονητή τον συμπατριώτη μας Νίκο Χατζηκυριακίδη η ομάδα εμπλουτίστηκε με νέο έμπυχο υλικό και ευελπιστούμε ότι θα πρωταγωνιστήσει στο πρωτάθλημα της Α κατηγορίας, το οποίον σημειωτέον είναι αρκετά δύσκολο.

Αναφέρουμε, ότι στο Κύπελλο Ερασιτεχνών Ελλάδος στην πρώτη φάση απέκλεισε τον Θησέα Αγριάς και στην πρώτη αγωνιστική του νέου πρωταθλήματος απέσπασε ισοπαλία 2-2 στο Σέσκλο, αγωνιζόμενος με την Τοπική Ακρόπολη, αντιμετωπίζοντας κακή διαταξία, η οποία δεν καταλόγισε 2 καταφανή πέναλτυ.

Ήδη ο Δήμος έδωσε βροντερό το παρόν στο ξεκίνημα της νέας χρονιάς, συμβάλλοντας οικονομικά στην προσπάθειά μας.

Δεν θα παραλείψουμε να ευχαριστήσουμε τους συμπατριώτες μας Κων/νο Μερτζάνη και Νι. Σαρμάνη - Νικ. Μεσημβρινό για τη συρραφή πλήρους στολής προς το Σύλλογό μας.

Επίσης να ευχαριστήσουμε τους συμπατριώτες μας Γιώργο Μαντζαβίνο και Αθανάσιο Μαντζαβίνο για την οικονομική ενίσχυση των 200.000 δραχμών που προσέφεραν στο Σύλλογό μας.

Επίσης ευχαριστούμε το Σύλλογο των εν Αθήναις Αγχιαλιτών για την περσινή προσφορά των 100.000 δραχμών και ελπίζουμε σε νέα γενναία οικονομική ενίσχυση, για την κάλυψη μέρους των εξόδων της φετινής χρονιάς.
Β. Μπασδάνης

ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΑΘΛΗΤΩΝ ΣΤΟ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑ ΤΑΕΚWON - DO



Οι αθλητές που πήραν μέρος στο πρωτάθλημα ΤΑΕΚWON - DO στην Άμφισσα (18, 19, 20/6.99 Ο αθλητής στη μέση μπροστά με την πινακίδα είναι ο Νεοαγχιαλίτης Κυριάκος Γκινίδης

Στις 18, 19, 20/6 έγινε στην Άμφισσα το Πανελλήνιο Πρωτάθλημα ΤΑΕΚWON - DO Παίδων - Κορασίδων.

Στους αγώνες συμμετείχαν από τον Αθλητικό Σύλλογο «ΚΙΜ» Ν. Αγχιάλου 3 αθλητές: Ιωαννίδης Λεωνίδας, Γκινίδης Κυριάκος, Τριαντοπούλου Αγγελική, οι οποίοι είχαν προ-

κριθεί στους προκριματικούς αγώνες της Λαμίας. Διακρίθηκαν, ο Γκινίδης Κυριάκος που μπήκε στην πρώτη οκτάδα στην κατηγορία - 54 κιλά παίδων και η Τριαντοπούλου Αγγελική που κατέλαβε την 3η θέση στην κατηγορία - 60 κιλά κορασίδων. Προπονητές τους ο κος Κων/νος Γιαννάκης.

ΓΙΟΡΤΗ ΚΡΑΣΙΟΥ Ν. ΑΓΧΙΑΛΟΥ ΕΝΑ ΛΑΪΚΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ

του Γιώργου Διονυσίου

Πολύ καλή η σκέψη του Δήμου Νέας Αγχιάλου και του τοπικού Συνεταιρισμού να επαναφέρει τη Γιορτή Κρασιού στην αρχική της μορφή, δηλαδή σ' ένα είδος λαϊκού πανηγυριού. Μακριά λοιπόν από φίρμες που «τα έπαιναν» και «χοντρά» και μόνον με μια ορχήστρα, η οποία πραγματικά ήταν θαυμάσια, η γιορτή μπορούμε να πούμε στέφθηκε από επιτυχία. Βέβαια σ' αυτό συνέτέλεσαν κι άλλοι παράγοντες, όπως παρουσίαση των χορευτικών συγκροτημάτων, η καλή εξυπηρέτηση των ψησταριών κ.λπ. και προπάντων η προσφορά του ασυναγώνιστου αγχιαλίτικου κρασιού που «έρρεε αφειδώς». Και να μην ξεχνάμε και το «δωρεάν η είσοδος».

Πιστεύουμε, οι πολλές και ωραίες παραδόσεις της Αγχιάλου γύρω από το αμπέλι και το κρασί θα πλαισιώσουν μελλοντικά τη γιορτή όχι μόνο για να γίνει πιο ευχάριστη, πράγμα που θα συμβεί οπωσδήποτε, αλλά και να δείξει την ιδιαιτερότητά μας. Θυμάμαι πόση επιτυχία είχε η πρώτη Γιορτή, που έγινε τον Σεπτέμβριο του 1960. Σ' αυτό όμως είχε συντελέσει και η μεγάλη συμμετοχή του λαού της Αγχιάλου, της «Αγροτολέσχης» και άλλων φορέων, καθώς και η συμβολή του ΕΟΤ με πρωτοβουλία μάλιστα του αείμνηστου Σταύρου Βασαρδάνη κι αυτό γιατί είχε χαρακτηριστεί σαν πολιτιστική εκδήλωση και όχι κερδοσκοπική επιχείρηση. Τα άρματα με τις «αράμπάτσες» (αμάξια φορτωμένα με σταφύλια), τα στολισμένα με αμπελόφυλα και άνθη κορίτσια και αγόρια, που χοροπηδούσαν με τα γυμνά τους πόδια πάνω στα

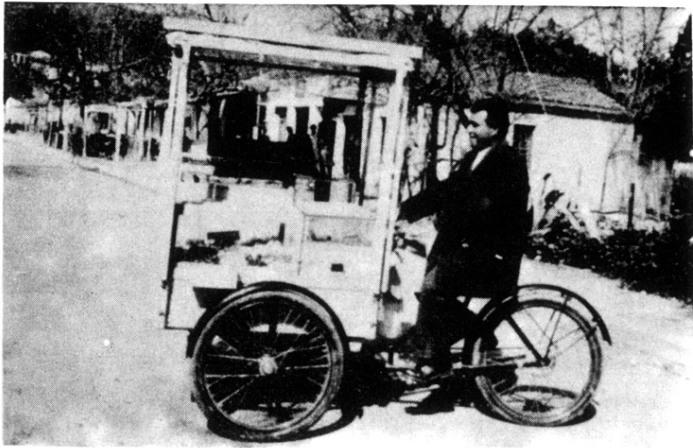
σταφύλια, το σκούξιμο της λαϊκής μουσικής που προχωρούσε μπροστά με τα κυματιστά της κουνήματα, οι παρέες με τους χορούς και το τραγούδι τους, οι μυρωδιές της κνίσας και προπάντων οι χείμαρροι του κρασιού που έτρεχαν σε κάθε γωνιά της αγοράς, ελεύθερα και όχι μαντρωμένα, σε μετέφεραν σε άλλους τόπους και σ' άλλες εποχές.

Πράγματι, θα έλεγε κανείς ότι ζούσε τις μέρες του τρύγου στην Παλιά Αγχιάλο, μέσα σ' εκείνο το γιορτασμό που αυθόρμητα γεννιόταν με το ξεκίνημά του. Πανάρχαια απομεινάρια βαλκανικών τελετών, που είχαν φτάσει μέχρι τις μέρες μας στην «Θρακώα γη». Το γαρ εισί πάντες οι Θράκες πολύποτοι.

Ωστόσο και αργότερα, όταν η γιορτή γινόταν στον κλειστό χώρο του πάρκου της αγοράς, είχαν κρατηθεί αρκετά από τα παρπάνω, ενώ προστέθηκαν κι άλλα επι σκηνής τώρα, όπως κατατοπιστική ομιλία για τις παραδόσεις από Αγχιαλίτη ερευνητή, η παρουσίαση πολλών και ωραίων χορευτικών συγκροτημάτων και πολλών άλλων, ενώ παράλληλα διοργανώνονταν ακόμη και εκθέσεις ζωγραφικής. Αλλά και από διασκέδαση κανένας δεν έμενε δυσαρεστημένος. Ο πεδινός και ο ορεινός με τα δημοτικά του, ο μάγκας και ο ντερβίσης με τις ζέιμπεκές και τα τσιφτετέλια του, ο νεαρός με τα σέικ και ροκ και ο Αχεληνός με τις σύρμπες και τις μπαϊντούσκες

συνέχεια σελ 8

ΤΟ.....ΓΙΩΡΓΙΩ από τον Κων/νο Βραχινιά



Ο αγαπητός σε όλους τους μεγαλύτερους Αγχιαλίτες μικροπωλητής - ζαχαροπλάστης Γεώργιος Ατζάρης (το Γιωργιώ) με το κινητό μαγαζί του στην Αγορά. Δεκαετία του '50 πριν από το μεγάλο σεισμό του '54.

Το «Γιωργιώ» δεν ήταν απλώς ένα υποκοριστικό κάποιου άσημου συγχωριανού μας «τω καιρώ εκείνω». Αντίθετα ήταν μια ανθρώπινη αξία, αγνώστου όμως...επιγνώμης: Ήταν μιά φανταχτερή φήμη, μιά επίζηλη παρουσία στο εμπόριο του ποδαριού, που ξελόγιαζε περισσότερο τον νεανικό πληθυσμό του τόπου μας και κυρίως την πιστορικιά, η οποία πλεόναζε στα μετακατοχικά χρόνια της γόνιμης φτώχειας....

Αν τότε ερχόταν κάποιος ξένος στον τόπο μας και ζητούσε πληροφορίες για τον Γιώργο Ατζάρη, ήταν ζήτημα αν πολλοί θα καταλάβαιναν ποιός ήταν ο Ατζάρης ο...αναζητούμενος! Όταν όμως ρωτούσε να μάθει κάτι για το «Γιωργιώ», τότε και οι...πότες θα έσπευδαν να του παρήσχουν πληθωρικές πληροφορίες για τον...περιώνυμο συμπολίτη μας.

Και γιατί το συμπαθητικό μας «Γιωργιώ» ήταν τόσο συμπαθητικό στον τότε περιγυρό μας; Απλούστατα γιατί ήταν ένας άνθρωπος με πλούσιες κοινωνικές αρετές και κυρίως με σπάνιο εμπορικό δαιμόνιο. Όταν τον πλησίαζες την ώρα που διαλάλουσε το προκλητικό του εμπόρευμα σε υποδεχόταν ανοιχτόκαρδα, με φιλότιμες υποκλίσεις και χαριτωμένους αστεϊσμούς. Ποτέ δεν έβλεπες το «Γιωργιώ» να θυμώνει, να κατσουφιάζει, να θυμίζει τον αντιπαθητικό άνθρωπο. Πάντα ήταν ο πρόθυμος συνομιλητής σου, που σε δεχόταν στο υπαίθριο στέκι του με εμπορική απαντοχή και περισσή αβροφροσύνη!

Και δεν ήταν μόνο το προσωπικό του ύφος, που σε κέρδιζε με μιάς. Ήταν και κείνα τα...σκανδαλιάρικα προϊόντα του που διέθετε πληθωρικά και τα οποία σε...ξελόγιαζαν πριν ακόμη τα προμηθευτής. Το «Γιωργιώ» γι' αυτό δεν ήταν απλώς ένας κοινός θνητός, αλλά ένας...κλειδοκράτορας γευστικού παραδείσου! Μάλιστα οι υποψήφιοι αγοραστές των προϊόντων του συχνά δυσκολεύονταν να προτιμήσουν κάτι από την εντυπωσιακή ποικιλία των εμπορευμάτων του, διότι για κείνη την εποχή διέθετε τα πάντα! Δηλαδή όλων των ειδών τις καραμέλλες, λουκούμια με μύγδαλο και όχι, σάμαλι, στραγάλια κάθε παρασκευαστικής κατηγορίας, πασατέμπο, σοκολάτες, ματζούνια... και το γευστικώτατο εποχιακό παγωτό, φιαγμένο από αγνό γάλα, αυγά και βανίλια, σωστός «πειρασμός» και για τον πλέον αναμάρτητο! Γινόταν μάλιστα περισσότερο προκλητικό, όταν το «Γιωργιώ» το διαλάλούσε με λόγια δελεα-

στικά και ολίγον...ποιητικά:

Παγωτό καϊμάκι, πού τρώει το Κατινάκι...

Τώρα γιατί το «Γιωργιώ» επέλεγε το Κατινάκι ως το μόνο πρόσωπο διαφημίσεως του παγωτού του και όχι το Μαράκι, το Σοφάκι ή το Ελενάκι... αυτό δεν το γνωρίζουμε. Ήταν μυστικό δικό του. Για να το λέει πάντως και να το επαναλαμβάνει μονίμως, ασφαλώς κάποιος σοβαρός λόγος θα υπήρχε, που τον αγνοούσαμε εμείς οι άλλοι. Έπειτα κάθε επάγγελμα δεν έχει και τα μυστικά του;

Μ' αυτό λοιπόν το γοητευτικό πρόσωπο το «Γιωργιώ» κατάρθωνε κάθε βράδυ στην αγορά να γίνεται το πρόσωπο της...ημέρας! Ο κάθε πιστορικός, όταν οικονομούσε καμμία δεκαρίτσα, έσπευδε ευθέως και ταχέως στο Γιωργιώ, για να την εξαργυρώσει. Πάντα δε το φανταχτερό του τροχοφόρο το πολιορκούσε κυκλικός εσμός αγοραστών, υποψηφίων αγοραστών και...οφθαλμολαγνών! Οι τελευταίοι, αδέκαροι όντες, μετείχαν στις διαδικασίες του τζιρού νοερως, ωσεί παρόντες, περιμένοντας καρτερικά μήπως οικονομήσουν κανένα στραγαλάκι ή κλάσμα λουκουμιού από κάποιον «παραλή» φίλο τους, ο οποίος εξαργύρωνε το εικοσαρούλι του, το οποίον ήταν καρπός φιλοδωρήματος διεκπεραιωθέντος «θελήματος»...

Πολλές ζωντανές αναμνήσεις μας άφησε εκείνη η εποχή, η εποχή της φτώχειας και της ένδειας, δηλαδή των λίγων απαιτήσεων, αλλά της τόσο συναισθηματικής ευφορίας, η οποία γι' αυτό εξασφάλιζε άνεση επικοινωνίας, διέθετε απλότητα τρόπων και έδενε με διαρκή ποιότητα τις ανθρωπίνες σχέσεις. Γι' αυτό την νοσταλγούμε και την αισθανόμαστε σαν βούλα ανθρωπιάς μέσα στο απώτερο παρελθόν μας.

Σήμερα αποκτήσαμε περισσότερα υλικά αγαθά και απ' αυτά που μας ανήκουν, αλλά νιώθουμε τους εαυτούς μας ξεχασμένους μέσα στην υλική πληθωρικότητα. Ο κορεσμός σκότωσε την ανθρωπιά μέσα μας, δηλαδή μέσα στην κοιτίδα της. Έτσι η ζωή μας έχασε τα πλούσια θέληγιά της και κατάντησε συναισθηματικά άτονη, γι' αυτό κουραστική και, σύμφωνα με την μοντέρνα έκφραση, αγχώδης! Θα έλεγε κανείς ότι είμαστε σε συνεχή τιμωρία, γιατί δεθήκαμε τόσο πολύ με τον μονοδιάστατο υλικό μας εαυτό και αρνηθήκαμε την πολυδιάστατη πνευματικότητά μας, που είναι η παρουσία του Θεού μέσα μας.

Σε μια εποχή λοιπόν επαναστατικής υλικής κοσμογονίας ο άν-

ΕΘΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ ΣΤΗ ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟ - ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

Στην εφημερίδα του Βόλου «ΘΕΣΣΑΛΙΑ», στο φύλλο της 1.7.1999, δημοσιεύθηκε επιστολή του επιτίμου Προέδρου του Συλλόγου μας κ. Τάσου Παρασκευόπουλου, δικηγόρου Ε.Σ., με την οποία ως έμπειρος και έγκυρος νομικός επισημαίνει μερικές αδυναμίες του Εθνικού Κτηματολογίου, όπως εφαρμόζεται στο Δήμο Ν. Αγχιάλου και διατυπώνει ερωτήματα - τα οποία πιθανώς έμειναν αναπάντητα.

Αναδημοσιεύουμε την επιστολή αυτή, γιατί ενδιαφέρει του συμπατριώτες μας.

Είναι γνωστή η εκστρατεία του ΥΠΕΧΩΔΕ για την κατάρτιση Εθνικού Κτηματολογίου, βάσει του Ν. 2308/1995. Και οι μεν νομοταγείς πολίτες αυτής της χώρας έχουν καθαρούς τίτλους ιδιοκτησίας και δεν έχουν ανάγκη άλλης κατοχύρωσης ή αναγνώρισης των εμπραγμάτων δικαιωμάτων τους επί των ακινήτων. Αμφισβητούμενα δικαιώματα, άκυρες δικαιοπραξίες, κυρίως καταπατήσεις ξένων ακινήτων υπάρχει φόβος, να κατοχυρωθούν με το Εθνικό Κτηματολόγιο και τις ατέλειες της κατάρτισής του.

Όλα αυτά γιατί ωρισμένα ερωτήματα δημιουργεί η πρόσφατα ενεργούμενη κατάρτιση Ε.Κ. στο Δήμο Νέας Αγχιάλου, τα οποία πρέπει, να λάβει υπ' όψη του ο κ. Νομάρχης Μαγνησίας ή όποιος άλλος αρμόδιος (ΥΠΕΧΩΔΕ).

Ι. Ο Δήμος Νέας Αγχιάλου με την επέκτασή του βάσει του Νόμου με το ονοματεπώνυμο «Ι. Καποδίστριας», περιλαμβάνει και τις Κοινότητες Μικροθηβών και Αϊδινίου με τις κτηματικές περιοχές των. Το Ε.Κ. όμως εδώ εφαρμόζεται όχι σε όλα τα αγροτικά ακίνητα της περιφέρειας της, π.χ. για τα αγροτεμάχια της θέσης «Τζαμί», κοντά στις Μικροθηβές, που ανήκει στη γεωργική περιοχή της Ν. Αγχιάλου δεν καταρτίζεται Εθνικό Κτηματολόγιο. Το ερώτημα - θα ξαναγίνει άλλο Εθν. Κτηματολόγιο για το Δήμο Ν. Αγχιάλου, που να περιλαμβάνει και τις υπόλοιπες περιοχές του; Δηλαδή τώρα γίνεται μισή δουλειά και γιατί η τόση βιασύνη;

Υπάρχει καιρός κ. Νομάρχα για να διορθωθεί αυτή η αδικαιολόγητη παράλειψη, αφού ενημερωθεί το ΥΠΕΧΩΔΕ σχετικά.

ΙΙ. Όλα τα ακίνητα (αστικά και αγροτικά) της κτηματικής περιοχής της τέως Κοινότητας Ν. Αγχιάλου και τα επ' αυτών δικαιώματα βασίζονται

θρως βιώνει την έσχατη υπαρκτή του κρίση, γιατί, βαδίζοντας στον δρόμο του υλικού ευδαιμονισμού, έχασε τον προσανατολισμό του και έπαψε να είναι ο καλός υποψήφιος της ζωής. Γι' αυτό συχνά βλέπουμε ανθρώπους να είναι εύθυμοι, αλλά ποτέ δεν τους ακούσαμε να μας βεβαιώνουν ότι είναι και ευτυχισμένοι...

σε τίτλους του Ελληνικού Δημοσίου (παραχωρητήρια), που χρονολογούνται και ισχύουν εδώ και 70 χρόνια. Όλα ανεξαιρέτως τα ακίνητα όλα διανεμήθηκαν με κλήρους από το Θεσσαλικό Γεωργικό Ταμείο - Υπουργείου Γεωργίας, που ιδρύθηκε με το Νόμο ΓΠΓ/4.8.1911 «περί διανομής γαιών εν Θεσσαλία και περί ιδρύσεως Θεσσαλικού Γεωργικού Ταμείου». Είχε προηγηθεί από το έτος 1908, μόλις ιδρύθηκε η Κοινότητα Ν. Αγχιάλου και εγκαταστάθηκαν εκεί οι πρόσφυγες από την Αγχιάλο - Βουλγαρίας, από το Ελληνικό Κράτος Υπ/γείο Γεωργίας, πλήρης κτηματογράφηση και αποτύπωση σε λεπτομερές σχεδιάγραμμα, χάρτης όλης της περιοχής, με αριθμούς όλων των αγροτεμαχίων, εξαιρετική εργασία για την εποχή εκείνη και σπουδαίο υπόδειγμα για τους σημερινούς τοπογράφους. Επακολούθησαν λεπτομερή σχεδιαγράμματα της διανομής του Θεσσαλικού Γεωργικού Ταμείου και στα παραχωρητήρια - τίτλους κυριότητας, που εξέδωσε το Δημόσιο, αναγράφεται η θέση κάθε ακινήτου, ο αριθμός του, η έκτασή του, οι πλευρικές διαστάσεις του με τους αριθμούς των ομόρων ακινήτων και παρατίθεται σχεδιάγραμμά του. Δεν χωρούσε καμμία αμφισβήτηση γι' αυτά τα στοιχεία κάθε ακινήτου και τα ακίνητα στις μεταγενέστερες δικαιοπραξίες αναφέροντο με τους αριθμούς, που είχαν στα σχετικά παραχωρητήρια. Πλήρεις χάρτες και σχεδιαγράμματα υπάρχουν στο Δήμο Νέας Αγχιάλου της εποχής εκείνης.

Τώρα, το ΥΠΕΧΩΔΕ ή άλλος συναρμόδιος - στην Ελλάδα δυστυχώς υπάρχουν πολλοί - για την κατάρτιση του Εθνικού Κτηματολογίου περιοχής Δήμου Νέας Αγχιάλου αγνόησε χάρτες, σχεδιαγράμματα και αριθμούς ακινήτων, που ισχύουν επί 70 και πλέον χρόνια και συνέταξε νέους χάρτες και το τελείως απαράδεκτο, άλλαξε την αρίθμηση όλων των ακινήτων, που έχασαν έτσι τη ταυτότητά τους. Δηλαδή το Δημόσιο εμφανίζεται, να μη αναγνωρίζει και να αναφέρει εαυτό και τους τίτλους ιδιοκτησίας, που εξέδωσε και ισχύουν βέβαια. Πλήρης σύγχυση, γιατί ούτε οι κύριοι των ακινήτων, ούτε οι καταρτίζοντες το Ε.Κ. γνωρίζουν, πού βρίσκονται τα ακινήτά τους, αφού τους άλλαξαν τους αριθμούς. Άγνωστος ο λόγος αυτής της παράλογης (ίσως και παράνομης) αλλαγής των αριθμών των ακινήτων, δηλ. της ταυτότητας των και σοβαρή η τालαιπωρία των πολιτών, που για να υποβάλουν αίτηση στο Ε.Κ. δεν γνωρίζουν και ψάχνουν μέρες για να βρουν τα γνωστά άλλως ακινήτά τους.

Ελήφθησαν μέτρα για να μη οδηγήσει αυτή η σύγχυση σε νομιμοποίηση άκυρων ή

παράνομων δικαιοπραγιών ή καταπατήσεων ξένων ιδιοκτησιών ή σε δημιουργία άσκοπων δικών;

Αρμόδιος ν' απαντήσει είναι ασφαλώς ο κ. ΥΠΕΧΩΔΕ.

ΙΙΙ. Και άλλη περιττή και λίγο ανεξήγητη διαδικασία αναδασμού είχε προηγηθεί και ενεργήθηκε στη θέση «ΣΤΟΥΠΙ» ανατολικά της Ν. Αγχιάλου, από το έτος 1995(.). Ο αναδασμός αφορούσε αγροτεμάχια, κυρίως ελαιοπερίβολα, πολλά των οποίων έγιναν οικοπέδα με πλήθος οικοδομών και ενώ εκείτο η κατάρτιση του Ε.Κ. Η Επιτροπή Αναδασμού, αγνόησε τα υπάρχοντα, χάρτες και σχεδιαγράμματα του Δημοσίου και τους αριθμούς των αγροτεμαχίων και κατάρτισε νέους χάρτες και διαγράμματα, με άλλους αριθμούς, περιορίζοντας και την έκταση των ιδιοκτησιών. Τώρα εφαρμόζεται στην περιοχή του αναδασμού το Εθνικό Κτηματολόγιο και ο Νομάρχης Μαγνησίας εκύρωσε πρόσφατα, στις 7.6.1999 με την απόφαση ΔΑΑ 6621 τον Αναδασμό και χάρτες ιδιοκτησιών που κατάρτισε.

Το ερώτημα είναι: Γιατί έγινε αναδασμός - εργασία 4 ετών και έξοδα - και δεν έγινε επέκταση του Ρυμοτομικού Σχεδίου της Νέας Αγχιάλου στη θέση «ΣΤΟΥΠΙ», αφού η περιοχή έχει γεμίσει με οικοδομές και η δόμηση γίνεται άναρχα χωρίς το Σχέδιο;

Κάτι θα γνωρίζει επ' αυτού ο κ. Νομάρχης Μαγνησίας.

Θα ήταν λοιπόν ευπρόσδεκτη μια υπεύθυνη απάντηση στα παραπάνω ερωτήματα. Εμείς απλά επισημάναμε ωρισμένα γεγονότα για την Ιστορία του τόπου μας.

Τάσος Παρασκευόπουλος
Επίτιμος Δικηγόρος Αθηνών

ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ
ΤΡΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ

Ιδιοκτήτης ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΤΩΝ ΑΓΧΙΑΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ
ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΟΣ 5
11527 ΑΘΗΝΑ

ΕΚΔΟΤΗΣ - Δ/ΝΤΗΣ
ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΙΛΜΠΑΣΑΝΗΣ
ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΟΣ 5
115 27 ΑΘΗΝΑ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
ΣΠ. ΓΟΡΓΟΠΙΑΝΝΗΣ -
Κ. ΦΕΡΕΤΟΣ Ο.Ε.
ΔΕΡΒΕΝΙΩΝ 30
106 81 ΑΘΗΝΑ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ
ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΙΛΜΠΑΣΑΝΗΣ

Συντακτική Επιτροπή
ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΙΛΜΠΑΣΑΝΗΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ
ΒΑΡΒΑΡΑ ΚΟΥΤΣΙΜΠΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Τιμή φύλλου δρχ.	250
Ετήσια συνδρομή	1.000
Συλλόγων και ΝΠΔΔ	2.000
Εξωτερικού δολάρια	15

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ
Θανάσης Κίλμπασάνης
Τραπεζούντος 5
11527 ΑΘΗΝΑ

Τηλέφωνα
7709084 - 7513585

ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Με αφορμή την δήωση των ελληνικών Φθιωτίδων Θηβών Θεσσαλίας το 217 π.χ.

Το πνεύμα μιάς εποχής είναι δύσκολο να συλληφθεί από τα ίδια τα ιστορικά πρόσωπα που ζουν την ζωή τους σαν φυσιολογική ροή συμβάντων. Όταν μάλιστα οι τοπικιστική απομόνωση, που επέβαλλε η δυσκολία στις συγκοινωνίες παλιότερων εποχών αποτελούσε ένα ακόμη εμπόδιο.

Πως να κατανοήσει ας πούμε ευθύς εξαρχής ο ποιμένας της ελληνιστικής εποχής, που διαβιούσε σε κάποια ορεινή περιοχή τις κοσμοϊστορικές μεταβολές που συνέβαιναν στον κόσμο καθιστώντας τον σταδιακά «οικουμένη»; Ωστόσο εάν είχε επαφή με κάποιο αστικό κέντρο τότε ίσως αντιλαμβανόταν αυτήν την περιρέουσα ατμόσφαιρα οικουμενικότητας που προήλθε ύστερα από τις κατακτήσεις του Μ. Αλεξάνδρου. Οι κατακτήσεις και οι οικονομικές, πολιτικές και πολιτιστικές μεταβολές διέυρυναν τον τότε γνωστό κόσμο έχοντας ως συνέπεια τν διαπλάτυνση των γνωστικών πεδίων της επιστήμης, την μνημειώδη τάση στις τέχνες και την ηθική-πρακτική στροφή των φιλοσοφιών.

Στην Ελλάδα οι πόλεις-κράτη έδωσαν την θέση σε ευρύτερους σχηματισμούς, διαρκώς μεταβαλλόμενους που σπαράσσονταν από πολέμους. Τυχοδιώκτες κάθε λογής έβρισκαν την ευκαιρία να παίξουν ένα παιχνίδι επικίνδυνο που άλλοτε οδηγούσε σε οφέλη και άλλοτε στον όλεθρο για τον Ελληνισμό. Η κατάληξη όλων αυτών των παιγνίων ήταν η επιφανειακή πτώση και η παρακμή, όταν οι Ρωμαίοι νίκησαν τον Φίλιππο τον Ε' στις Κυνός Κεφαλές το 197 πχ. Ωστόσο ο ελληνισμός νίκησε κάτω από την επιφάνεια, εφόσον η γλώσσα και οι πολιτιστικές εκφάνσεις του είχαν ήδη διεισδύσει παντού. Είκοσι χρόνια νωρίτερα στις ελληνικές πόλεις της Θεσσαλίας συνέβει ένα δράμα, εφόσον αυτές οδηγήθηκαν στην δήωση και την καταστροφή από το τελευταίο ελληνομακεδόνα βασιλιά, ακριβώς τον Φίλιππο τον Ε'.

Αντίπαλοι του Φιλίππου και των συμμάχων του ήταν η Αιτωλική Κοινή συμμαχία σε έναν πόλεμο που ονομάστηκε «συμμαχικός». Η κατάληψη των Φθιωτίδων Θηβών το 217 πχ από τον Φίλιππο είχε σαν αποτέλεσμα την παύση του εμφυλίου. Η πολιορκία και η άλωση των πόλεων αυτών συμπίπτει χρονικά με την μεγάλη νίκη του Αννίβα ενάντια στους Ρωμαίους την άνοιξη του ίδιου έτους. Στην Ταρσιμένη λίμνη 15.000 άνδρες Ρωμαίοι σκοτώθηκαν και άλλοι τόσοι αιχμαλωτίστηκαν. Ωστόσο όπως είναι γνωστό ούτε ο Αννίβας ούτε ο Φίλιππος ο Ε' θα πετύχαιναν να αντισταθούν αποτελεσματικά στους νέους δυνάστες της οικουμένης τους Ρωμαίους.

Χάρη στον πειθαρχημένο στρατό τους και την αριστοκρατική σκληρότητα του ήθους πέτυχαν την κραταίωση μιάς απέραντης αυτοκρατορίας που διήρκεσε αιώνες. Οι τελευταίες ισχυρές πόλεις της Αιτωλικής συμμαχίας που έπεσαν ήταν οι Φθιωτίδες Θήβες, δύο πόλεις με το ίδιο όνομα δίπλα η μία στην άλλη, εκ των οποίων η μία βρισκόταν όπου η κλασσική Πύρασος. Αυτή θα αναδομηθεί για να εξελιχθεί έπειτα από τον 2ο αι. μ.χ. σε μία λαμπρή χριστιανική πολιτεία.

Οι κάτοικοι των πόλεων αυτών είχαν στείλει στρατιώτες τόσο στον πανελλήνιο τρωικό πόλεμο όσο και στην εκστρατεία του Μ. Αλεξάνδρου. Σίγουρα είχαν αντιληφθεί αυτές τις κοσμοϊστορικές αλλαγές που συντάραξαν αρχικά βίαια και στην συνέχεια ήπια, αλλά δημιουργικά και τον ελλαδικό χώρο. Έγιναν μάρτυρες μίας ύψιστης πολιτιστικής άνθησης και μιάς οικονομικής ακμής που δεν είχαν γνωρίσει πρωτίτερα. Σήμερα ξέρουμε ότι η ελληνιστική εποχή δεν ήταν απαραίτητα παρακμιακή μια και διαδέχθηκε την κλασσική, αλλά μία εποχή που άνοιξε τον δρόμο στην συγχώνευση του ελληνικού και του ανατολικού στοιχείου. Ήταν θα λέγαμε *mutandis mutandis* μία εποχή ανάλογη με την Ευρωπαϊκή αποικιοκρατία του 19ου αι. Όπως ο ελληνισμός ενοποίησε ηθικά, οικονομικά και πολιτιστικά όλους τους λαούς προς ανατολάς, κατά τον ίδιο τρόπο οι Ευρωπαίοι άποικοι επεκτάθηκαν στον ίδιο περίπου γεωγραφικό χώρο. Μπορεί οι Έλληνες να μὴν επεκτάθηκαν προς την Εσπερία όπως οι Ρωμαίοι, υπήρξαν όμως πρόδρομοι αυτής της ευρωπαϊκής ανάπτυξης, που θα ακολουθούσε.

Οι κάτοικοι των πόλεων των Φθιωτίδων Θηβών είχαν γίνει μάρτυρες όλων αυτών των εξελίξεων. Σε πιο βαθμό όμως είχαν οσμιστεί αυτήν την αλλαγή; Σε ποιο βαθμό κατανοούσαν ότι διαβίωναν μία μεταβατική εποχή όπου φυλετικά, οικονομικά, πολιτικά και πολιτιστικά ήταν οι κυρίαρχοι; Είχαν ένα ρόλο να παίξουν στον κόσμο. Και αυτός δεν ήταν η επικράτηση της ιδέας ή του Πνεύματος της Ιστορίας όπως θα ήθελε ο Χέγκελ, αλλά η δημιουργική ανάπτυξη όλων των ικανοτήτων τους, που ανεξήγητα τους έφερε στην πρώτη θέση στο ιστορικό παίγνιο. Χάρη σε αυτούς τους ανθρώπους υπήρξε πράγματι ανέλιξη και διάλαμψη ενός υψηλού και ανεκτίμητου πνεύματος όχι ιστορικού αλλά μοιραία ανθρώπινου και βαθεία πολιτιστικού.

Κάτ. Βίγκλας

ΟΙ ΠΑΛΙΕΣ ΑΓΕΛΑΔΕΣ ΤΗΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ

Στα προπολεμικά, στη Νέα Αγχίαλο, εκτρέφονταν πολλές οικόσιτες αγελάδες. Οι περισσότερες των αγροτικών οικογενειών διατηρούσαν στα σπίτια τους μία, τουλάχιστον, αγελάδα για την κάλυψη των γαλακτικών τους αναγκών και για την ενίσχυση συγχρόνως του οικογενειακού εισοδήματος από την πώληση του περισσεύοντος γάλατος και των παραγόμενων μύσχων.

Οι αγελάδες αυτές, την ημέρα βόσκαγαν στο μεγάλο κοινοτικό βοϊδολίβαδο του Λόγγου και το βράδυ σταβλίζονταν στους στάβλους που υπήρχαν στα οικόπεδα των σπιτιών.

Κάθε πρωί, με την ανατολή του ηλίου, συγκεντρώνονταν κάτω στην παραλία όλες οι αγελάδες του χωριού. Κατέβαιναν με την «τιμητική» συνοδεία κάποιου μέλους της οικογένειας στην οποία ανήκαν-συνήθως μικρού παιδιού. Την άφιξή τους ανάγγελλαν πομπωδώς οι κρεμασμένες στο λαιμό βροντερές κουδούνες τους. Εκεί, τις «παραελάμβανε» ο αγελαδάρης (αγελαδοβοσκός) για να τις οδηγήσει-όλες μαζί-στο Λόγγο. Ο άνθρωπος αυτός διοριζότο από την Κοινότητα έναντι ορισμένης-κατά κεφαλήν ζώου-αμοιβής (ρόγας) την οποία εισέπραττε από τους κατόχους των αγελάδων, σε χρήμα ή σε είδος, (δημητριακά κυρίως) ανάλογα με το πως ευκολύνετο ο καθένας. Για πολλά χρόνια, την εργασία αυτή εκτελούσε «ευδοκίμως» ο Κυριάκος ο Πέτρου. Ένας καλός και ταπεινός βοσκόλος, που έμενε κοντά στη θάλασσα.

Τόσο πολύ είχε ταυτιστεί το πρόσωπό του με αυτή, τη χαρακτηριστική εργασία του, ώστε να είναι παγκοινώς γνωστός ως ο Κυριάκος ο Αγελαδάρης. Έτσι τον αποκαλούσαν όλοι. Αυτό, όμως, δεν τον ενοχλούσε. Το θεωρούσε φυσικό επακόλουθο της αποκλειστικότητας του επαγγέλματός του και το αποδεχόταν. Ξαφνιάζονταν μόνο όταν κάποιος τον φώναζε με το πραγματικό του επώνυμο, το οποίο ελάχιστοι εγνώριζαν.

Την καθορισμένη ώρα, μ' ένα ανεπαίσθητο νεύμα του μπαρμπα-Κυριάκου, που διαπερνούσε αστραπιαία τις παχουλές και υπάκουες «κυρίες» του, ξεκινούσε η μεγάλη «αρμάδα» των μεγαλόσωμων αυτών θηλαστικών για το καθημερινό τακτικό δρομολόγιο με προορισμό το Λόγγο-τη «Γη της Επαγγελίας»-για τα ζωντανά εκείνα.

Σιωπηλές και σοβαρές, οι αγελάδες, προχωρούσαν με βήμα σταθερό, η μία πίσω από την άλλη, εφ' ενός ζυγιού, κουνώντας συνεχώς πάνω-κάτω το κεφάλι τους στον ίδιο πάντα, συντονισμένο με το βάδισμά τους, ρυθμό. Καθώς βάδιζαν, σχημάτιζαν μια ατέλειωτη ελλειπτική γραμμή η οποία εκκινείτο αρμονικά πάνω στο καθιερωμένο αμμουδερό παραλιακό μονοπάτι που εκτυλίσσεται παράλληλα με τον αιγιαλό, τις απαλές καμπύλες του οποίου ακολουθούσε εκ του σύνεγγυς. Η εικόνα ήταν άκρως ειδυλλιακή. Τέτοια, που μόνο η παραδοσιακή ποιμενική ζωή μπορούσε να φιλοτεχνήσει.

Σε όλη τη διαδρομή, οι αγελάδες, προχωρούσαν με υποδειγματική τάξη και πειθαρχία. Καμιά δεν παρεξέκλινε της πορείας. Γνώριζαν τόσο καλά το δρόμο (τον πέρασαν δις της ημέρας) ώστε θα μπορούσαν μόνες και ασυνόδευτες να φθάσουν εύκολα στον προορισμό τους. Ως εκ τούτου, η συνοδεία και η παρουσία του αγελαδοβοσκού καθίστατο εντελώς τυπική και διακριτική. Η αγέλη περνούσε μπροστά από τους Λαχανόκηπους, το Μπαλουκλί, της Αρμύρες, τη Δημητριάδα και έφθανε στο Λόγγο. Κάλυπτε την απόσταση των τεσσάρων περίπου χιλιομέτρων της διαδρομής σε μια ώρα και πλέον. Εκεί, υπήρχε άφθονη αμαλαγιά για να βοσκήσουν όλη την ημέρα. Μπόλικο και παχύ χορτάρι, πυκνή και πλούσια βλάστηση (εξού και «Λόγγος»).

Το κτήμα είχε παραχωρηθεί από το ελληνικό δημόσιο ως βοϊδολίβαδο για τις ανάγκες βοσκής των βοοειδών των κατοίκων της Κοι-

νότητας. Η αρχική του έκταση έφθανε τα πεντακόσια στρέμματα. Λόγω όμως των απαλλοτριώσεων που έγιναν για την κατασκευή και επέκταση του αεροδρομίου-με το οποίο συνορεύει-η έκτασή του έχει μειωθεί στα τετρακόσια στρέμματα.

Μετά τον πόλεμο και την εξάλειψη της τοπικής οικόσιτης κτηνοτροφίας, μεταβλήθηκε η χρήση του κτήματος. Η εκχέρσωση και τα εγγειοβελτιωτικά έργα που έγιναν μετέτρεψαν τον βοσκότοπο αυτό σε εύφορη και αρδευόμενη καλλιέργησιμη γη η οποία εκμισθώνεται από το Δήμο σε καλλιεργητές για γεωργική εκμετάλλευση.

Το μεσημέρι, οι αγελάδες, στάλιαζαν και αναμασούσαν την τροφή τους στα σκιερά μέρη του λιβαδιού, κοντά στις πηγές που υπήρχαν άφθονες. Το απογευματινό βόσκειο γινόταν για βοσκή και συμπλήρωση του «μενού» της ημέρας. Και όταν ο ήλιος άρχιζε να γέρνει προς τη δύση του, έπαιρναν το δρόμο της επιστροφής με ταρτασωμένες τις κοιλιές τους. Η επιστροφή γινόταν από το ίδιο γνωστό μονοπάτι με αντίστροφη όμως τώρα κατεύθυνση. Κατά το σούρουπο έφθαναν στο χωριό. Ο βοσκός τις συνόδευε μέχρι την παραλία. Εκεί, τις άφηνε ελεύθερες και πήγαιναν μόνες στα σπίτια τους. Άλλες τράβαγαν για το Βάλτο κι' άλλες για το Στούπι. Για τα χαμηλώματα ή τα ψηλώματα του χωριού. Όλες έφθαναν κανονικά και έγκαιρα στο κατοικίδιο τους. Αν εύρισκαν κλειστή την αυλόπορτα μούγκριζαν δυνατά κι' ανάγκαζαν τους σπιτικούς να σπεύσουν να την ανοίξουν.

Οι δρόμοι από τους οποίους περνούσαν ήταν διάστικτοι από τις πολλές βουνιές που με πολλή φυσικότητα και άνευ ουδεμιάς... συστολής εναπόθεταν οι αγελάδες στο πέρασμά τους. Τους είχαν μεταβάλει σε πραγματικά «ναρκοπέδια». Χρειαζόταν ιδιαίτερη προσοχή και ευελιξία για να μπορέσεις να περάσεις αλώβητος ανάμεσά τους.

Μόνο μία, η αγελάδα του κυρ-Παναή του Κουρτέση (του γνωστού Γιοβάνογλου) έκανε τσιριτσάντζουλες και νύχτωνε πολύ για να φθάσει στο απόμακρο κονάκι της (στο βορειοδυτικό άκρο της Αγχιάλου). Ξέφευγε από το δρόμο της και έμπαινε σε όποια ξένη πόρτα εύρισκε μπροστά της ανοιχτή.

Έτσι, επεκράτησε, ακόμα και σήμερα, να αποκαλούν «γελάδα του Γιοβάνογλου» κάθε σουρτούκα γυναίκα που γυρίζει από πόρτα σε πόρτα και κουτσομπολεύει και ξεχνιέται να συμμαζευτεί στο σπίτι της.

Για την εξυπηρέτηση των αναπαραγωγικών αναγκών των αγελάδων, υπήρχαν ορισμένοι μπουγάδες (ταύροι). Η παροχή των ζωτικών υπηρεσιών τους εγένετο έναντι αμοιβής που πλήρωναν στους ιδιοκτήτες των μπουγάδων οι κάτοχοι των αγελάδων. Ξακουστός πολύ ήταν τότε ο μπουγάς του μπαρμπα-Γιάννη Μάντση για την πλούσια αναπαραγωγική του δραστηριότητα.

Τώρα, δεν υπάρχει πλέον ούτε μία-για δείγμα-οικόσιτη αγελάδα στην Αγχίαλο. Δε θα μπορούσε, άλλωστε, με τις σημερινές συνθήκες. Υπάρχουν μόνο τρεις-τέσσερις αγελαδοτροφικές μονάδες, με περιοσμένο αριθμό ζώων, που λειτουργούν σε επιχειρηματική βάση και βέβαια εκτός κατοικημένης περιοχής.

Γιώργος Μπουρτζής

ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΤΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ ΠΟΥ ΠΕΤΥΧΑΝ ΣΤΙΣ ΑΝΩΤΑΤΕΣ ΚΑΙ ΑΝΩΤΕΡΕΣ ΣΧΟΛΕΣ

ΑΙΜΟΝΙΩΤΗΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΕΜΠ. Π. ΑΓ. ΠΡ. ΤΕΙ ΚΟΖΑΝΗΣ
ΒΟΥΖΑ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΙΟΥ ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΙΑΣ ΤΕΙ ΧΑΛΚΙΔΑΣ
ΓΑΛΟΥΣΗΣ ΦΩΤΙΟΣ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΤΟΥΡ. ΕΠΙΧΕΙΡ. ΤΕΙ ΛΑΡΙΣΑΣ
ΔΡΑΓΗΣ ΕΛΕΝΗ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΔΙΕΘΝ. ΟΙΚΟΝ. ΣΧΕΣ. ΑΝΑΠ. ΘΡΑΚΗΣ
ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ ΔΗΜ. ΣΧ. ΕΠ. ΠΟΛ. ΤΕΙ ΚΟΖ
ΖΑΧΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΟΥ ΣΤΥΡΙΑΔΩΝΑ ΟΡΓΑΝ. & ΔΙΟΙΚ. ΕΠΙΧ. ΟΙΚ. Π. ΑΘΗΝΑΣ
ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΟΥ ΔΗΜ. ΖΩΙΚ. ΠΑΡ/ΓΗΣ ΤΕΙ ΛΑΡΙΣΑΣ
ΚΑΡΑΘΩΔΩΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΤΟΥ ΚΩΝ/ΝΟΥ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤ. ΤΕΧΝΗΣ Π. ΜΑΚ.
ΚΑΡΑΜΕΡΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΖΩΙΚ. ΠΑΡ/ΓΗΣ ΤΕΙ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ
ΚΑΡΚΑΛΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΩΝ ΠΑΤΡΑΣ
ΚΟΥΤΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ Φ. ΠΑΡ/ΓΗΣ ΤΕΙ ΚΟΖ (ΦΛΩΡΙΝΑ)
ΚΩΣΤΟΥΛΑ ΠΡΕΣΒΕΙΑ ΕΙΡΗΝ. ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ Δ. ΜΟΝ. ΥΓ. ΠΡΟΝ. ΤΕΙ ΚΑΛΑΜΑΤ.
ΜΟΝΑΧΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΩΝ
ΜΠΟΥΝΤΟΥΡΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΩΤΗ ΤΕΧΝ. ΠΛΗΡ. ΘΛΗΝΩΝ ΤΕΙ
ΝΙΦΟΡΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ ΙΧΘ. ΑΛΕΙΑΣ ΤΕΙ ΜΕΣ/ΠΤΟΥ
ΝΤΟΥΡΑ ΚΩΝ/ΝΤΙΑ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΖΩΙΚ. ΠΑΡ/ΓΗΣ ΤΕΙ ΛΑΡΙΣΑΣ
ΠΑΝΑΓΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΤΟΥ ΕΥΘΥΜΙΟΥ ΒΑΛΚΑΝ. ΣΤΥΔΩΝ ΘΕΣ/ΝΙΚΗ (ΦΛΩΡΙΝΑ)
ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΒΗΣΣΑΡΙΟΥ ΕΛΕΓ/ΚΩΝ ΑΣΦ. ΕΡΓ. ΤΕΙ ΚΑΛΑΜ.
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΗΛΕΚΤΡΑ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ ΗΛΕΚ/ΝΙΚΗΣ ΤΕΙ ΛΑΜΙΑΣ
ΠΑΤΚΙΔΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΘΕΣΣΑΛ.
(ΒΟΛΟΣ)
ΠΡΑΤΣΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΤΟΥ ΘΩΜΑ ΤΕΧ. ΥΠ.ΑΞ. ΑΕΡΟΠ. (Σ.Τ.Υ.Α.)
ΤΙΜΠΛΑΛΕΞΗΣ ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΤΟΥ ΗΛΙΑ ΙΚΑΡΩΝ (ΣΙ) ΙΠΤΑΜΕΝΟΙ
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΤΟΥ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΤΕΙ ΠΕΙΡΑΙΑ
ΤΣΑΚΟΥΜΗ ΠΑΝΟΥΛΑ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑΣ ΑΙΓΑΙΟΥ (ΜΥΤΙΛΗΝΗ)
ΤΣΑΜΗΣ ΦΩΤΙΟΣ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΓΕΩΠ. ΦΥΤ. & ΖΩΙΚ. ΠΑΡ/ΓΗΣ ΘΕΣΣΑΛ. (ΒΟΛΟΣ)
ΤΣΑΜΠΙΡΑ ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΤΟΥ ΗΛΙΑ ΝΑΥΠΗΓΙΚΗΣ ΤΕΙ ΑΘΗΝΑΣ
ΤΣΑΜΤΣΑΚΗ ΕΥΔΟΞΙΑ ΤΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΟΜΙΚΗΣ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ
ΤΣΕΛΙΟΥ ΣΤΥΛΙΑΝΗ ΤΟΥ ΚΩΝ/ΝΟΥ ΔΗΜ. ΣΧ. ΕΠ. ΠΟΛ.ΤΕΙ ΚΟΖ (ΚΟΖ)
ΤΣΙΛΑΦΑΚΗ ΣΟΦΙΑ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑΣ - ΑΡΧΑΙΟΛ. ΑΘΗΝΑΣ
ΧΑΡΟΝΤΑΚΗ ΒΑΣΑΣΙΑ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ ΚΡΗΤΗΣ (ΡΕΘΥΜΝΟ)

ΤΑ ΔΕΝΤΡΑΚΙΑ ΣΤΟ ΛΟΦΟ ΤΗΣ ΔΕΞΑΜΕΝΗΣ

συνέχεια από 1 σελ.

κετά χρόνια και δεν φαίνεται ότι θα το δούμε να πρασινίζει σύντομα. Κι αυτό γιατί αφήσαμε ένα χρόνο χωρίς καμιά προσπάθεια για αναδασωση. Επιτέλους ο Δήμος τα δυο τελευταία χρόνια αποφάσισε να φύγει και φύτεψε αρκετά δεντράκια, που στη συνέχεια τα εγκατέλειψε στην τύχη τους και εξαφανίστηκαν όλα! Η πρώτη δενδροφύτευση έγινε την άνοιξη του 1998 και τον Ιούνιο του ίδιου έτους δεν υπήρχε ούτε ένα στη θέση του. Ούτε χλωρό, ούτε ξερό. Κάποιο βέβηλο χέρι τα ξερίζωσε και τα εξαφάνισε. Η δεύτερη δενδροφύτευση έγινε εφέτος (άνοιξη του 1999). Η εφημερίδα μας χαιρέτησε αυτή την ενέργεια, ευχαρίστησε όσους κοπίασαν και ιδιαίτερα τους μαθητές των σχολείων μας. Είχαμε, ακόμη, εκφράσει την ευχή, ότι αυτή τη φορά δεν θα εγκαταληφθούν στην τύχη τους και θα τύχουν της απα-

ραίτητης φροντίδας, ιδίως πότισμα τους θερινούς μήνες για να μην ξεραθούν. Δυστυχώς όμως, αυτή τη στιγμή είναι ξεραμένα όλα, μα όλα! Και ήταν φυσικό να συμβεί αυτό, αφού δεν ποτίστηκαν όλο το καλοκαίρι. Και είναι τόσο εύκολο το πότισμα εκεί πάνω! Από' κει ξεκινούν οι σωλήνες και είναι χτισμένες οι δεξαμενές που τροφοδοτούν με νερό τη Νέα Αγχιάλο. Μερικά μέτρα λάσπη και ένας εργάτης ήταν αρκετά για να διατηρηθούν τα δεντράκια ζωντανά μέχρι τις πρώτες βροχές του φθινοπώρου. Ο Δήμαρχος και το Δημοτικό Συμβούλιο είναι υπεύθυνοι για ό,τι έγινε. Έπρεπε να είχαν φροντίσει όχι μόνο για το φύτεμα, μα και τη διατήρησή τους. Διαφορετικά δεν είχε κανένα νόημα το φύτεμα και μάλιστα για δεύτερη φορά. Ελπίζουμε ότι τα Παθήματα θα γίνουν μαθήματα.

ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ «ΔΗΜΗΤΡΑ» ΚΑΙ ΣΥΝΕΤΑΙΡΟΙ

συνέχεια από σελ. 1

συνέχεια στη σελ. 8

Σχόλιο της εφημερίδας μας:

Το γράμμα αυτό διαγράφει περίτρανα τη δραματική κατάσταση από την εγκληματική αδιαφορία των συνεταίρων σε μια περίοδο που ο Συνεταιρισμός, όπως φαίνεται, πηγαίνει καλά, εκτελεί παραγωγικά μεγάλα έργα και προγραμματίζει μεγαλύτερα, όπως η κατασκευή και λειτουργία μεγάλης σύγχρονης μονάδας παραγωγής τσίπουρου. Η μονάδα αυτή επιδοτείται από ευρωπαϊκά προγράμματα που ανέρχονται στο ύψος των 250 εκατ. δραχμών.

Όπως καταλαβαίνετε, αγαπητοί συμπολίτες συνεταίροι, το έργο είναι μεγαλειώδες, τα ποσά που θα χρειαστούν για να γίνει και να λειτουργήσει είναι τρομακτικά και το χρέος με το οποίο θα επιβαρυνθεί ο Συν/σμός διαβάστακτο. Χρειάζεται μεγάλη προοχή, σύνεση και συνεχής παρακολούθηση. Ένα στραβοπάτημα μπορεί να κλονίσει ανεπανόρθωτα τον συν/σμό. Τα παθήματα του παρελθόντος πρέπει να μας γίνουν μαθήματα. Βέβαια η παρούσα Διοίκηση του Συν/σμού (πρόεδρος, Διοικητικό Συμβούλιο, Διευθυντής, προσωπικό) εργάζονται φιλόδοξα και αποδοτικά, ιδίως ο Πρόεδρος του κ. Ι. Κίτσιος και τα επιτεύγματα του Συν/σμού τα τελευταία χρόνια είναι εντυπωσιακά.

Όμως, ένας τόσο μεγάλος συνεταιρισμός, ένας από τους μεγαλύτερους της χώρας μας, με περίπου 600 συνεταίρους, με 250 περίπου σταφυλοπαραγωγούς, με 2.500 στρέμματα αμπελιών και 3,5 εκατομμύρια λίτρα κρασί, δεν πρέπει να βασίζεται μόνο στην ικανότητα, την εργατικότητα, την εφευρετικότητα και την καλή διάθεση ενός προσώπου. Πρέπει να παρακολουθείται άγρυπνα και να στηρίζεται από την πλειοψηφία, αν όχι από το σύνολο των συνεταίρων και όχι να παίρνονται αποφάσεις για εκατοντάδες εκατομμυρίων δραχμών από γενικές συνελεύσεις των 15 ή 24 μελών. Είναι τρομερό, είναι απαράδεκτο, για να μην πω εγκληματικό.

Αγαπητοί συμπατριώτες συνεταίροι και άλλες φορές η εφημερίδα μας ασχολήθηκε με θέματα που ενδιαφέρουν τον συνεταιρισμό, που είναι η καρδιά του σώματος των παραγωγών της Νέας Αγχιάλου. Η κατάργησή του θα φέρει δυστυχία στην πόλη. Αντίθετα η περαιτέρω ανάπτυξη και η υγιής λειτουργία του θα φέρει οικονομική άνθηση και πλούτο στον τόπο και μάλιστα στους ξωμάχους - θεράποντες της μάνας γης.

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΣΤΗ ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟ

Ο Πολιτιστικός Οργανισμός «Φθιώπιδες Θήβες» του Δήμου Νέας Αγχιάλου διοργάνωσε εκδήλωση την Κυριακή 26 Σεπτεμβρίου 1999 και ώρα 7:00 μ.μ. στο Αμφιθέατρο του Δημαρχείου, εις μνήμη του Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Ιερεμία του Β' του Τρανού, που γεννήθηκε στην Αγχιάλο Ανατολικής Ρωμυλίας τον 16ο αιώνα.

Η εκδήλωση περιελάμβανε ομιλία του κ. Ρήγα Καραμπερόπουλου, τώως Γυμνασιάρχη - Θεολόγου και εμφάνιση Βυζαντινής Χορωδίας, υπό τη διεύθυνση του Πρωτοψάλτη Μητροπόλεως Βόλου και καθηγητή Βυζαντινής Μουσικής κ. Μιχάλη Μελέτη.

Την εκδήλωση τίμησε με την παρουσία του ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ιγνάτιος.

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΣΤΟΝ ΑΓΙΟ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΑ

Νέα Αγχιάλος, Ιούλιος 1999

Τη Δευτέρα 26.7.1999 ημέρα της Αγίας Παρασκευής και παραμονή της εορτής του Αγ. Παντελεήμονα, σε τοποθεσία 2 (δύο) χιλιόμετρα έξω από την Αγχιάλο όπου υπάρχει η εκκλησία του Αγίου Παντελεήμονα, η οποία υπάγεται στην ενορία του Αγ. Γεωργίου έγινε εσπερινός, όπως είναι καθιερωμένο και πολύς κόσμος ήρθε για προσκύνημα. Έγινε αρτοκλασία με τους ιερείς Αθανάσιο Μακαντάση και Γεώργιο Κουρκουβάτη από την Αγχιάλο και Αριστοτέλη Ντόλα από τις Μικροθήβες. Στη συνέχεια ο ομιλητής κ. Ρήγας Καραμπερόπουλος, Θεολόγος, αναφέρθηκε στον βίο του Αγ. Παντελεήμονα. Βέβαια μετά το τέλος του Εσπερινού οι πιστοί, όντας προετοιμασμένοι, συνέφαγαν σε ειδικά διαμορφωμένο χώρο στο προαύλιο. Τα εδέσματα ήταν κυρίως σπιτικά: μεζέδες, όπως αυγά, ντομάτες, τυρί, συνοδευόμενα από Αχελινό κρασί. Το συμπόσιο κράτησε μέχρι αργά το βράδυ. Τούτη η πανηγυρίς καθιερώθηκε από το 1998. Εμπνευστές της ήταν η Ρένα Γκινίδη και ο Στέλιος Βίγκλας.

Το επόμενο πρωί, ανήμερα του Αγίου Παντελεήμονα, ύστερα από το τέλος της Θείας Λειτουργίας, όπως είναι καθιερωμένο, δόθηκε ιδιαίτερο φαγητό: μανέστρα με κυμά, φαγητό πολύ νόστιμο, καθώς είναι ευλογημένο με κουρμπάνι (θυσία) της Εκκλησίας. Τούτο καθιερώθηκε από τους ιερείς μας. Ο Άγιος Παντελεήμονας ας είναι βοηθός σε όλο τον κόσμο. Στυλιανός Κ. Βίγκλας

Σχόλιο συντάκτη
Διαβάζοντας για το πανηγύρι του Αϊ-Παντελεήμονα, όπως γίνεται σήμερα, ο νους μου γύρισε σε παλιά χρόνια τότε που το όμορφο σημερι-

νό εκκλησάκι δεν ήταν παρά ένα ασβεστωμένο πέτρινο εικονοστάσι. Όμως όσο ταπεινό και μικρό ήταν το εκκλησάκι τόσο μεγάλη και βαριά ήταν η πίστη και η αγάπη των Νεοαγχιαλιτών και των άλλων κατοίκων της περιοχής για τον θαυματουργό-γιατρό Άγιο-Παντελεήμονα. Τότε ο πολύς κόσμος δεν πήγαινε την παραμονή στον μεγάλο εσπερινό, αλλά ανήμερα στη μνήμη του Αγίου και δεν έφευγαν μόλις τελείωνε η πανηγυρική θεία λειτουργία, αλλά καθώς έρχονταν με τα κάρρα έστρωναν κουρελούδες κάτω από τα δέντρα, άπλωναν τα φαγητά και το γλέντι, το τραγούδι και ο χορός έδιναν κι έπαιρναν. Ήταν μια ανάσα ξεκούρασης στην καρδιά του καλοκαιριού μετά το θέρος και το αλώνισμα.

Τότε δεν μοιράζονταν στους πιστούς ούτε το ευλογημένο «κουρμπάνι» ούτε οι σπιτικοί μεζέδες προσφορά της εκκλησίας ή κάποιου ευσεβή χριστιανού, αλλά οι προσκυνητές έφερναν μαζί τους φαγητά σπιτικά (πίτες, κεφτέδες, τυρί, αυγά κρέας, ψητό, διάφορες μιλίνες) και με άφθονο κρασί αχελινό διασκέδαζαν όλη την υπόλοιπη μέρα μέχρι το βράδυ. Δεν έλλειπαν ούτε τα λαϊκά όργανα, ούτε τα γραμμόφωνα, ούτε οι λατέρνες.

Τότε, όπως έλεγε ο μακαριστός Χαρίλαος Μερτζάνης που για πάρα-πολλά χρόνια ήταν επίτροπος στην εκκλησία του Αϊ-Γιώργη, «ο Άγιος» πρόσφερε στην εκκλησιαστική επιτροπή και στον Παπα-Σωτήρη ένα αρνί ψητό. Αξέχαστα χρόνια, όμορφα χρόνια! Ας μπορούσαμε να τα ξαναζήσουμε

Θαν. Κιλμπασάνης

Η ΦΙΛΟΞΕΝΙΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΛ. ΑΓΧΙΑΛΟ (ΠΟΜΟΡΙΕ) ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ ΣΤΟ ΔΗΜΟ Ν. ΑΓΧΙΑΛΟΥ

συνέχεια από σελ. 2

Ελλήνων παιτών στα ελληνικά. Προσπάθεια του Συλλόγου Ελληνοβουλγαρικής Φιλίας είναι η επισκέψη παλαιού κτιρίου που τους παραχωρήθηκε από το Δήμαρχο της Πομόριε, ώστε να στεγάσουν το Φροντιστήριο της Ελληνικής Γλώσσας και τις δραστηριότητες του Συλλόγου της ελληνικής καταγωγής κατοίκων της πόλης. Για το σκοπό αυτό έγιναν προσφορές χρηματικών ποσών. Την Κυριακή 5 Σεπτεμβρίου τα παιδιά με τη Χορωδία τους και το Χορευτικό Συγκρότημα του Δήμου Νέας Αγχιάλου επισκέφθηκαν την Έκθεση Θεσσαλονίκης και την Αγχιάλο της Θεσσαλονίκης με την ευκαιρία και της Γιορτής Κρασιού που γινόταν εκεί, όπου παρουσίασαν το πρόγραμμά τους μαζί με την τοπική ορχήστρα νέων. Έτσι πραγματοποιήθηκε ένα αντάμωμα των τριών πόλεων σε μια ατμόσφαιρα πολύ ευχάριστη και συγκινητική. Την Τρίτη το πρωί επισκέφθηκαν το Βελεστίνο για να γνωρίσουν την πατρίδα του Ρήγα Φεραίου και μετά επισκέφθηκαν το Οινόποιείο Νέας Αγχιάλου. Την Τετάρτη έκαναν μια μικρή εκδρομή στο Πήλιο και επισκέφθηκαν στη συνέχεια το Βόλο.

Τα παιδιά ήταν ενθουσιασμένα από όσα έβλεπαν και ζούσαν. Εκτός από τις εισφορές χρηματικών ποσών για το σχολείο, στα παιδιά και στους συνοδούς τους προσφέρθηκαν δώρα από το Δήμο Νέας Αγχιάλου, από δημότες και συλλόγους.

Για άλλη μια φορά η πατροπαράδοτη φιλοξενία έλαμψε.

Εκ του Δήμου

Το πράσινο δίνει ποιότητα ζωής

ΓΙΟΡΤΗ ΚΡΑΣΙΟΥ Ν. ΑΓΧΙΑΛΟΥ: ΕΝΑ ΛΑΪΚΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ

συνέχεια από σελ. 5

του αλλά και το βαλσάκι του, το τόσο δεμένο με τη μικροαστική του παράδοση. Πώς όμως να μην ήταν όλοι ευχαριστημένοι όταν είχαν το Πάνο Κόκκινο στο μικρόφωνο;

Αυτά και πολλά άλλα θα μπορούσαν να γίνουν αν υπήρχε θέληση, συνεργασία και προπάντων όχι εγωισμός. Πόσα δεν θα μπορούσε να προσφέρει ο υπέροχος εκείνος «Σύλλογος Γυναικών Ν. Αγχιάλου». Πάρα πολλά και ιδίως στην παρασκευή παραδοσιακών γλυκών με μούστο, από «μουσταλαμπάδες» μέχρι «κουλικάκια στη κληματσίδα», τα οποία μάλιστα θα μπορούσαν να πλασαριστούν, πάλι από τις γυναίκες, μέσα σε όμορφα κιβώτια στολισμένα με αμπελόφυλλα και άνθη, κάτι που θα θύμιζε τους «σαραπχανάδες» της Παλιάς Αγχιάλου. Βέβαια οι καιροί άλλαξαν. Για παράδειγμα, άλογα και κάρρα δεν υπάρχουν. Υπάρχουν όμως τρακτεράκια και πλατφόρμες που κάλλιστα θα μπορούσαν να τα αντικαταστή-

σουν στο «άρμα του τρύγου». Υπάρχει όμως κι ένα άλλος θησαυρός που είναι ευκαιρία να τον παρουσιάσουμε.

Ποιός δεν θα άκουγε με ευχαρίστηση κάποιο παλιό τραγούδι για το κρασί, όπως π.χ. τον «ύμνο» της Αγχιάλου. «Κρασί αχελινό πως μ' αρέσει να σε πίνω» ή εκείνο το μελαγχολικό «Κινάνε δυό φίλοι στο Ρήνο να παν, στο Ρήνο να πάνε κρασάκι να πούν», αλλά και το άλλο: «Απάνω σε ψηλό βουνό αμπέλι φυτεμένο δαχτανάκ' αργιοπλεγμένο», που χορεύεται και ωραία μπαϊντούσκα! Και αυτά είναι ένα δείγμα. Ποιός θα τα τραγουδούσε; Μια αγχιαλίτικη παρέα. Είναι άριστοι όλοι τους στα πολυφωνικά. Ρωτάμε όμως και με την ευκαιρία. Γιατί δεν τραγούδησε στη γιορτή η χορωδία του Δήμου; Για πότε την έχουμε; Αλλά δεν είναι μόνο αυτά. Έχουμε κι άλλα ωραία. Θα θυμούνται ασφαλώς όσοι Αγχιαλίτες είναι κάποιας ηλικίας τα χωράτα και τις απαγγελίες «βακχικών ποιημάτων» των κλασικών

μπεκρήδων του χωριού μας μέσα στα καπηλειά. Είναι τόσο ωραία και τόσο θα ταίριαζαν στην περίπτωση, που είναι κρίμα να μην τα αξιοποιήσουμε. Τόσο δύσκολο θα ήταν να βάzaμε κάποιους να τα απαγγείλουν από σκηνής; Χώρια τώρα απ' όλα αυτά θα μπορούσε τις μέρες της γιορτής να γίνουν στη Ν. Αγχιάλο κι άλλα πράγματα, που έχουν σχέση με το αμπέλι και το κρασί π.χ. μια ομιλία από την αρχαιολόγο, για τα ευρήματα που αποδεικνύουν ότι το αμπέλι καλλιεργείται στην περιοχή μας από τους αρχαιότερους χρόνους. Νομίζουμε ότι η Ν. Αγχιάλος έχει ένα δικό της πνεύμα, μια δική της ιδιαιτερότητα που σε κάθε ευκαιρία πρέπει να εμφανίζεται. Γιατί και την Ψαράδικη Βραδιά να μην την πούμε «Ψαράδικο ζαφέτι»; Γέμισε ο τόπος Ψαράδικες Βραδιές. Ας κρατήσουμε, λοιπόν, το αγχιαλίτικο πνεύμα ζωντανό όσο μπορούμε, γιατί αλλιώς είμαστε καταδικασμένοι να ζούμε στη σκιά του Πηλίου....